ē eā ex nihilo educi. ⁊ ita creari. q̄ aūt ñ poſ
ſit pduci ex materia p̄iacēti multiplr̄ oſtēdit
aug. ſup gñ. ad lit. li. x. q̄ illa matia p̄ex ñs
nec poſſit ee corpal' nec ſpūalis. ¶ Ad illud
qḋ obr̄ de gn̄ato p adulteriū. dō q̄ i hoc po
ti⁹ ē laus diuine bonitatis q̄z rephēſio. q̄z bn̄
ficiū qḋ diſpoſuit ſuare ſiue ɔtinuare ppter
pccā hoīm nō imutat uel intrūpit. vn̄ cū ani
mā infūdit nō ɔſiderat uitiū ſ; ɔſiderat na-
turā. nec ē ſile ḋ gr̄a q̄ non reſpicit naturā ſ
q̄ natura ē ſ; magis ſ q̄ ad deū ɔuerſa eſt
Et p hoc p; rñſio ad obiecta. patent ēt ea q̄
dicitur in lr̄a. ¶ Poſſet tñ aliq̄s dubitare
de hoc qḋ dicit q̄ mulier ḋ coſta fcā ē mira-
culo quo ḋ. v. panib⁹ ⁊c. videt̄. n. dicere q̄ for
matio mulieris fuerit miraculoſa. et gr̄a h⁹
poſſ; itroduci qō de miracul'. ſ; ppt' ſuā pli
xitatē ⁊ q̄z pax ptinet ad propoſitū omittē
da ē ad pn̄s. hoc ſolū dixiſſe ſufficiat. q̄ idō
dcm̄ ē mulierē de coſta miraculo eē fcā;. non
q̄z fcm̄ ſit ɔ ſolitū curſū nature uel ɔ naturā
ſ; q̄z fcm̄ v̄tute diuia opāte ſ naturā. ¶ Si
q̄s aūt q̄rat utr̄ hoc op⁹ ſ naturā fecerit mi
niſtrāte ſibi v̄tute angelica. Rn̄ds aug. ſup
gñ. ad lit. li. ix. ita inq̄ens. Quale miſteriū
exhibuere angeli in illa mulieris formatiōe
q̄s audeat aſſignare. certiſſime tñ dixerim
ſupplemētū illud carnis in coſte loco ipiuſq̄;
feie corp⁹ ⁊ aiā; ɔfigurationēq̄; mēbrox oia
uiſcera ſenſus oēs ⁊ q̄cq̄d quo illa ⁊ creatu-
ra ⁊ hō ⁊ feia erat nō niſi illo ope ḋi fcm̄. qḋ
ds̄ nō p angelos ſ; p ſeip̄; opat⁹ eſt. ¶ Rō
aūt potiſſima q̄re ds̄ ita formauit ē. tū quia
modus ille formādi erat ſ ptātē nature. tum
ēt ut hō in utroq̄; ſexu imediate in eū tēde
ret ⁊ ex ſe toto eū diligeret a quo ſe noſſet
imediate eē fcm̄ ¶ Rō aūt q̄re ex uno hoie
ds̄ oēs pducere uoluerit l; in alijs gn̄ib⁹ aliū
hoc ñ fecerit. ſumi pōt ex ordine ⁊ ɔnexiōe
⁊ ſignatione ¶ Ex ordine v̄o duplr̄. Primo
ex ordine corpis ad aiā; ut ſicut oēs aie rōa
les imediate ab uno pducūtur principio. ſic
oia corpa hūana imediate exirēt ab uno. ¶
Scdo v̄o ex ordine toti⁹ ɔſūcti ad alias crea
turas. q̄z. n. hō mediū tenet inter naturam
angelicā ⁊ brutalē cū angeli ſingillati a deo
producti ſint. ⁊ creature brutales in duplici
ſexu. in maſculino. ſ. ⁊ feīo. hō debuit pro
duci medio mō. ⁊ ſic feia ex uiro. ¶ Ex cō
nexiōe ſilr̄ duplex ſumitur rō. Primo reſpe
ctu toti⁹ ſpēi vniuerſalr̄ ut oīs homo diligat
oē; hoie; tāq̄; frē;. Sc̄o v̄o reſpcū uxōis ſpe
cialr̄ pp qḋ uinculū relinq̄t hō prē; ⁊ mr̄e; ⁊
adheret uxori. ⁊ ſūt duo i carne una. ¶ Ex
ſignatione ēt duplex ſuit rō. Primo ex ſi-
gnatōe allegorica q̄ itelligim⁹ p uir ⁊ mulie
rē xp̄; ⁊ eccleſiā. Sc̄o p anagoricā q̄ p uir q̄
fuit pricipiū oiu; hoiu; itelligim⁹ deū q̄ fuit
pricipiū oiu; rex. ¶ Diſtinctio. xix.

Olēt q̄ri plura de primi hoīs
ſtatu ⁊c. ſ egit magr̄ de hoīs
productōe. in hac pte agit ḋ ho
minis duratōe ⁊ ɔſuatōe. ⁊ q̄m
hō duplr̄ h; in eē ɔſuari. ſ. in ſe ⁊ in ſuo ſi-
mili. in ſe p uitā ⁊ diuturnitatē. in ſimili v̄o
p filiox creatōē. iō ps iſta duas h;. In prima
deteriat de hoīs imortalitate. In ſc̄a deṫat ḋ
filiox procreatōe. infra. di. xx. Hu⁹ hoc uideō
ē q̄ ⁊c. Prima ps h; duas. In prima detiat
v̄itatē. In ſc̄a diſſoluit dubitatōes ibi Solet
ēt q̄ri cū prim⁹ hō ⁊c. Prima ps h; duas. In
prima pte v̄itatē narrat. In ſc̄a v̄itatē expla
nat. ibi In primo ſtatu fuit corpus hoīs aīa
le ⁊c. Silr̄ ſc̄a ps h; duas. In prima mouet
deteriandā q̄ōnē circa hoīs imortalitatē. In
ſc̄a v̄o mouet aliā dubitationē q̄ h; ortū ex
illa. ⁊ illā determinat ſm opiniōes diuerſas
ibi Sed adhuc queritur ſi nō eēt pceptū ⁊c.

Ad intelligētiā h⁹ ptis in q̄ agitur
de hoīs imortalitate ſ ſtatū inno-
cētie circa tria ɔſiſtit dubitatio. ¶
Et primo q̄ritur de imortalitate hoīs q̄ntū
ē ex pte anime ¶ Secūdo v̄o q̄ntū ē ex pte
corpis. ¶ Tertio v̄o ex pte ɔiūcti. ¶ Cir-
ca primū q̄rūtur duo. ¶ Primo q̄ritur utr̄
anima rōalis p naturā ſit imortalis. ¶ Se-
cūdo q̄ritur utr̄ oīs anima q̄ntū ē de prima
ɔſtitutōe nature fuerit incorruptibilis.

Circa primū ſi proceditur ⁊ oñditur
q̄ aīa rōalis nō ſit naturalr̄ imor-
talis. primo per auctoritatē apo. i.
thy. ulti. Qui ſolus h; imortalitatē. loq̄tur
de deo. ergo imortalitas nō ɔuenit alicui cre
ature. Si tu dicas hoc eē dcm̄ q̄z ſoli deo cō
uenit per naturā. aīe hoīs uero nō ɔuēit p na
turā ſed p gr̄am. ɔ. gr̄a nō repugnat nature
nec naturā uariat ſ; poti⁹ ɔſuat. ſi ergo imō
talitas inē oī creature p naturā imortalitas
q̄ ē ɔditio oppoſita nulli creature inē p gr̄a;
ergo nec aīe. ¶ Itē dam. De quod a uerſiōe

d

incipit in uerſionē tendit. ſʒ anima rōnalis a
uerſiōe icipit cū ſit creata ut oſtenſū fuit ſ.
ergo tendit in uerſionē. ergo nō ē imortalis
Si tu dicas ꝙ tēdit q̄ʒtū ē de ſe ſʒ tenet̄ ꝛ ſu
ſtētat̄ manu ꝯditoris. ꝯ hoc ē illud aug. vij. d
ci. dei. Sic res quas ꝯdidit āministrat ut eas
agere ꝓprios mot⁹ ſinat. loq̄tur de deo. Si
ergo de ſe ad corruptōeʒ tēdit diuine man⁹
potētia nō obſiſtit. ¶ Itē p auctoritatē phi
intellcūs corrūpit̄ quodā interi corrupto. ſʒ
nō corrūpit̄ intellcūs niſi a corruptōe aīe rōa
lis. ergo aīa rōalis nō ē imortalis. ¶ Item
hoc ipʒ videt̄ rōe. Aīa patit̄ in corpe p na-
turā ſicut planū ē. ſʒ paſſio magis ꝛ magis
fcā abijcit a ſubā. a q̄cūqʒ aūt ſubā fiat aliq̄
abiectio fit ēt aliq̄ corruptio p quā aliq̄d ide
corrūpit̄. ꝛ oīs talis ſubā ē corruptibil̄. ergo
aīa rōnalis ē corruptibilis. ¶ Itē aīa rōnalis
ꝯdolʒ corpi patiēti. ergo magis patiēti ma-
gis ꝯdolʒ. ꝛ maxime patienti maxime ꝯpa
tit̄. ergo videt̄ ꝙ moriēti ꝯmoriat̄. ¶ Itē ſi
ſubā ē incorruptibilis. ꝛ opatio corrñdēs illi
ſubē. q2 nūq̄ʒ ſubā priuat̄ ꝓpria opatōe. er-
go ſi deſtruit̄ ꝛ ledit̄ opatio deſtruit̄ ꝛ leditur
ſubā. ſʒ ad leſionē corpis ledit̄ ꝛ ipedit̄ actus
ſubē rōalis q̄ ē intellr̄e. ergo uidet̄ ꝙ ledat̄
ipa ſubā. ergo ſubā ē corruptibilis ꝛ morta
lis. ¶ Ad op. ſunt inūerabiles auctoritates
ꝛ phoꝝ ꝛ ſcoꝝ. ꝛ iō oſtēdam⁹ hoc rōib⁹. Ut
aūt ſufficiēt̄ aīe oſtēdat̄ imortalitas attēdēdū
ē ꝙ aīa hʒ ꝯſiderari in ſe ꝛ i ordine reſpcū
uniuerſe creature. ꝛ reſpcū diuine iuſticie. et
reſpcū finis q̄ ꝯpetit ꝓprie nature in ſe q̄ʒtū
ad v̄tutē. q̄ʒtū ad actū. ꝛ q̄ʒtū ad obm̄. et ſic
ſex modis ꝯſiderari hʒ. Et prima ꝯſiōratio
ē ꝑ ordinē quē hʒ int̄ creaturas uniuerſi. ꝛ ꝑ
hāc ꝯſiōratōeʒ oſtēdit̄ ei⁹ imortalitas ex du
plici rōe. ¶ Prima ē hec. in ordine creaturarū
uniuerſi repim⁹ primā materiā ꝛ ultimā for
mā. ꝛ eq̄ uel magis ē de ꝯplemēto uniuerſi
ultima forma ſicut ꝛ prima materia. ſi ergo
prima materia ē incorruptibilis. ergo ꝛ ultīa
forma. ſʒ hec ē aīa rōalis. ergo ꝛc. ¶ Itē alia
rō ad idē. Ad hoc ꝙ uniuerſū ſit ꝯpletū ne
ceſſe ē repire drīas creaturaꝝ ꝑ pfcāʒ ꝯbina
tōeʒ. ſʒ ꝯtigit repire i uniuerſo ſubāʒ hn̄tē
magnitudinē exn̄tē incorruptibilē ut corp⁹
celi. ꝛ ꝯtingit repire ſubāʒ incorruptibilē q̄
nec ē magnitudo nec ꝯiūcta magnitudini.
ergo ꝯtingit repire ſubāʒ mediā incorrupti

bilē q̄ nō ſit magnitudo ſʒ ꝯiūcta magnitu-
dini. ſʒ hec ē aīa rōalis. ex pſcōe ergo ordis
uniuerſitatis colligit̄ aīaʒ eē imortalē. ¶ Ex
ſcōa ꝯſideratiōe. ſ. ex ordine diuine iuſticie
oſtēdit̄ ſic. Nullū bonū ē irremuneratū ꝛ nul
lū malū ē ipunitū apud eū q̄ iuſte iudicat. ſʒ
multa bona remanēt irremunerata ꝛ multa
mala ipunita ꝑ pſentē uitā. ergo eſt ponere
uitā aliā q̄ʒ hāc. ſʒ hoc nō eēt niſi aīa rema
neret p⁹ corpus. ergo ꝛc. Si tu dicas ꝙ hoc
nō cogit. q2 ſicut ſuſcitat̄ corp⁹ ꝛ ita poſſet
aīa ſuſcitari. nō ē ꝯueniēs talis iſtātia. cū. n.
aīa ex nihilo ſit creata ſi corrūpet̄ in nihilū
tenderet. ergo nō ſuſcitaret̄ ſʒ alia aīa d no
uo crearet̄. ¶ Itē ad diuinā iuſticiā ſpectat
ꝙ nihil bene ꝛ iuſte fcm̄ dʒ v̄gere in malū
exitū. ſʒ ꝑ moralē phiā ꝛ ꝑ legē diuinā ꝛ ꝑ
ēt oēs ſectas poti⁹ hō dʒ pati mortē q̄ʒ rece
dere a v̄itate uite ꝛ a v̄itate iuſticie. ſʒ ſi oio
pimeret̄ aīa. pimeret̄ oio iuſticia q̄ ē in ipa.
ergo talis mortis ꝑpeſſio q̄ iuſta ē ꝛ quā lau
dat oīs rō recta malū hr̄et ſimplr̄ exitū qḋ
ē ꝯ diuinā iuſticiā. colligit̄ ergo ex ordine iu
ſticie aīaʒ imortalē eē. ¶ Ex tertia ꝯſiōratōe
. ſ. ex ordine ipi⁹ aīe ad ꝓpriū finē oſtēdit̄ ſic
Remoto ultīo fine q̄ principalr̄ mouet. oēs
alij fines caſſi ſunt ꝛ uani. ſʒ finis ultim⁹ oīs
opatōis rōalis ē btitudo pfcā. ergo ſi illa nō
ē oīa q̄cūqʒ facit aīa fruſtra facit. ſi ergo hoc
ē incōueniēs neċe ē illū finē ponere. ſʒ btitu
do ē ſtat⁹ oīuʒ bonoꝝ ꝯgregatōe pfcs. vbi āt
hoc ē neċe ē eē imortalitatē. ergo aīa p natu
rā ē apta nata ad icōruptōeʒ ꝛ imortalitatē.
¶ Itē oīs aīa rōalis naturalr̄ appetit btitudinē.
ſed nihil ē ocioſū i fūdamento nature. ergo
oīs aīa rōalis nata ē ad btitudinē pueīre. ubi
āt btitudo ibi pfcā ſecuritas. vbi pfcā ſecuri
tas ibi imortalitas. vbi. n. mors pōt accidere
neċe ē timere. colligit̄ ergo ex ordine ipi⁹ aīe
ad ſuū finē ipſā hr̄e imortalitatē. Et hec tri
plex ꝯſideratio ſūpta ē ꝑ triplicē ordinē ipi⁹
aīe. ſ. ad finē ꝓpriū. ad diuinū iudiciū. ꝛ ad to
tū uniuerſū. ¶ Ex q̄rta ꝯſideratōe. ſ. ipſius
aīe q̄ʒtū ad ꝓpriā uirtutē arguitur ſic. Nulla
uirt⁹ materialis ꝛ corruptibilis nata ē ſup ſe
reflecti. hec p ſe manifeſta ē. aīa rōnalis ſcḋm
actū ꝓpriū nata ē ſup ſe reflecti. ergo cogno
ſcendo ſe ꝛ amando. ergo uirtus aīe rōal̄ nō
ē matīalis ꝛ corruptibilis. ergo ē imatīalis ꝛ
icorruptibil̄ ꝛ ſubā. ergo ꝛc. ¶ Itē oīs v̄i⁹ q̄ p

ꝛ impmixtionē cum corpe corruptibili for-
tificatur ꝛ potētior efficitur ē incorruptibilis
p naturā. anima rōalis ē huiuſmōi ſicut pꝫ.
qꝛ tanto magis releuatur ſpus ꝛ hō interior
q̄to magis mortificat̄ hō exterior. Vtꝰ ergo
aie rōalis eſt incorruptibilis. ꝛ ſic ex ſua uir
tute colligit̄ aia rōnalis eē imortalis. ¶ Ex
q̄nta ꝯſideratōe. ſ. quoad opatōeꝫ arguitur
ſic. Cuiuſlꝫ ſubē ſpūalis ꝑ eē ꝛ duratōe de-
pendētis ex corpe opatio pendet ex corpe.
ſꝫ aia rōnalis ꝓpriā opatōeꝫ hꝫ ꝑ quā nō de
pendet ex corpe. ſ. intellr̄e. qꝛ nullū organū
ſibi appropriat. ergo duratio aie nō depēdꝫ
ex corpe. ſꝫ ipa de ſe corrūpi nō hꝫ cū nullā
ꝯ̄rietatē hēat. ergo de ſe ē imortalis ꝛ incor-
ruptibilis. ¶ Itē cuiuſlꝫ ſubē corruptibil̄ opa
tio antiq̄tur ꝛ ſeneſcit in tp̄e. ſꝫ aie rōnalis
opatio nec antiq̄tur nec ſeneſcit in tp̄e. imo
iuueneſcit. qꝛ in antiq̄s eſt ſapia ꝛ in multis
tp̄e prudētia. ex ꝓpria ergo opatōe colligere
poſſumꝰ aiaꝫ rōalē eē imortalē ¶ Ex ſexta
ꝯſideratōe. ſ. p ꝯpatōeꝫ ad obiectū ꝓbat̄ aia
rōalis imortalis eē ſic. Nece eſt ꝓportōeꝫ eē
cognoſcētis ad cognitū ſiue potētie ad obie
ctū. ſꝫ aia rōalis nata ē cognoſcere ꝛ intellr̄e
ṽitatē. ṽitas aūt ē incorruptibilis ſicut ꝓbat
aug. i ſolil. cū ſit talis nature ꝙ ipa negatio
ṽitatis ṽitatē ponat. ergo aia rōalis cum ſit
ṽitati ꝓportōabilis ē imortalis. hec aūt rō n̄
ſolū ꝯcludit aiaꝫ imortalē p ṽitatē intellr̄ītie
ſiue ꝯſcīe ſꝫ ēt p ṽitatē uite ſiue iuſticie de q̄
ſap. i. Iuſticia ē ꝑpetua ꝛ imortalis. ac p hoc
aia q̄ ē iuſticie capax ¶ Itē ois ṽtꝰ corrupti
bilis ledit̄ ab obiecto iproportiōalr̄ excellēti
ꝛ magis nata ē delectari in medio q̄ꝫ i extre
mo. ſꝫ aia rōalis intelligēs maiora ꝛ maxia
nō ꝓpt̄ hoc peiꝰ intelligit minora ꝛ magis de
lectat̄ in cognitōe ſūme lucis ꝛ ꝑceptōe ſapie
dei q̄ꝫ in cognitōe alicuiꝰ creati ¶ Ex ꝯpatōe
ergo ad obiectū colligit̄ aia rōalis eē imorta
lis. ſi ergo ſubā cognoſcitur p ṽtutē ꝛ ṽtꝰ p
opatōeꝫ ꝛ opatio p obiectū cū ꝑ hāc triplicē
ꝯſideratōeꝫ ipiꝰ oñſuꝫ ſit ipaꝫ eſſe imortalē
ois aie ꝯſideratio ſiue i ſe ſiue i ordine aſtru
it aie imortalitatē ¶ R̄. Ad ꝑdicta dō eſt ꝙ
aia rōalis imortalis ē ꝑ ꝙ dicit fides catholi
ca cui ꝯcordat phīa ꝛ ois rō recta. Iꝫ aūt i co
gnitiōeꝫ imortalitatis aie rōnalis multiplici
poſſemꝰ uia deduci ꝛ manuduci. potiſſimꝰ tn̄
modꝰ deueniēdi in eiꝰ cognitōeꝫ ē ex ꝯſidera

tōe finis. ꝛ huc modū ꝑcipue approbat aug.
in. xij. de trini. ꝛ in li. de ci. dei. nec imerito.
qꝛ finis imponit necītatē his q̄ ſunt ad finē.
Hoc ergo primo ſupponēdū ē tāq̄ꝫ ṽū ꝛ cer
tū ꝙ aia rōalis fcā ſit ad ꝑticipādā ſūmā bti
tudinē. hoc. n. adeo certū eſt ex clamore ois
appetitꝰ naturalis ꝙ nullus de eo dubitat. ni
ſi cꝰ rō ē oio ſubuerſa. certiſſimū. n. ē nobis
ꝙ ꝯēs uolumꝰ eē bti. ſi ergo btūs eē nō pōt
q̄ bonū pōt amittere qḋ hꝫ. qꝛ hoc ipo iā hꝫ
ṽn̄ timeat ꝛ ṽn̄ ēt doleat. ꝛ ita ṽn̄ miſ̄ exi-
ſtat. necc̄e ē ergo ꝙ ſi aia fcā eſt capax btitu
dinis ꝙ ipa ſit p naturā imortalis. et ſic col
ligit̄ eiꝰ imortalitas ex pte cauſe finalis. Col
ligitur ēt nihilominꝰ ꝯn̄t̄ ex pte cāe formal̄.
qꝛ. n. fcā eſt ad ꝑticipādā btitudinē q̄ ꝯſiſtit
in ſūmo ſolo bono fcā ē capax dei. ꝛ ita ad
ipiꝰ imaginē ꝛ ſilr̄tudinē. ſꝫ ſi ē imago di ex
ꝑſſe ei aſſilr̄atur. hoc aūt nō eēt ſi mortis ꝯ̄io
clauderetur. cū ergo ḋ natura ſua ſit imago
dei. nō pōt mortis ꝯ̄io claudi ¶ Ex hoc ēt hr̄
ꝛ colligitur rō ex pte materie. qꝛ. n. ipꝫ quo
eſt aia ſine forma tante dignitatis ē ut ipaꝫ
aiaꝫ reddat dei imagine inſignitā q̄ ē ꝯditio
nobiliſſima. materia q̄ huic forme unitur tan
to appetitu ei ꝯiungitur ꝛ ita eiꝰ appetitꝰ in
ipa terminat̄ ꝙ nullatenꝰ queat aliā formaꝫ
appetere cū optima colligātia ſungant̄ adin
uicē. ꝛ qm̄ qḋ bona rōe iunctū ē diſſolui uelle
nō eſt dei. hinc eſt ꝙ ds q̄ fuit aie actor ē ꝯti
nuus aie ꝯſuator. Et ſic pꝫ rō imortalitatis
aie ex q̄druplici gn̄e cauſe. q̄ꝫuis principalr̄
ſumatur ex fine. ꝛ iſte ſunt rōes oñdētes nō
ſolūmō qꝛ eſt imortal̄ ſꝫ ēt ꝓpt̄ q̄d ē. Rōes
ṽo ſupiꝰ inducte oñdūt ꝙ aia eſt imortalis. ꝛ
ueꝫ ꝯcludūt. et iō ꝯcedēde ſunt. ¶ Ad illud
ergo qḋ primo obr̄ in ꝯ̄rium de aplo. dō ꝙ
apoꝰ dicit ſolū deū hr̄e imortalitatē. qꝛ ſolus
eſt q̄ pōt ſūme ſe ꝑpetuare ſine alteriꝰ iuua
mine. aia āt ꝛſi ſit ſ̄m ſuā originē idonea ad
imortalitatē. nō tn̄ pōt ſufficiēter ſe ꝯtiuare
in eſſe niſi ꝯſuetur a ſūmo actore. ꝛ illa ꝯſ-
uatio eſt a gratuita dei bonitate. nec repu-
gnat nature ipiꝰ aie q̄ꝫtū ad principia ex q̄bꝰ
ꝯſtituitur. ſꝫ potiꝰ ꝯſuat illoꝝ principioꝝ ap
petitū. ¶ Ad illud qḋ obr̄ de Dam. ꝙ ten-
dit i ṽſiōeꝫ. dō ꝙ tēdētia illa n̄ ē p aliquē ap
petitū ṽtutis ſꝫ potiꝰ p dēꝫ uanitatis q̄ crea
tura ē ex nihilo. huc āt defcuꝫ ſūma ṽitas ꝛ
poteſtas ſua ꝑn̄tia ꝛ manutenētia excludit

a creatura. ⁊ qꝛ ſic pn̄s ē aīe rōali quam fe-
cerat ut eā nūq̄ʒ deſīat q̄n ſit in ea p̄ potētiā
p̄n̄tiā ⁊ eēntiā. Ideo aīa rōalis nunq̄ʒ pōt cor
rūpi. Nec ualʒ inſtātia q̄ obijcit ꝺ v̄bo aug.
Aug⁹. n. intelligit de motib⁹ q̄ ſꝫ a natura ꝫ
ꝙ natura dicit originale principiū alic⁹ effc̄s
nō ꝫ ꝙ dicit defectū. ⁊ ſic ītelligēdū eſt ēt ꝙ
gr̄a naturā p̄ficit ⁊ ei ñ repugnat. ⁊ hoc me
li⁹ explicatū ē in li. i. vi. viij. ¶ Ad illud qꝺ
obꝛ̄ ꝺ phō ꝙ intellect⁹ corrūpit̄ ⁊c. vꝺ ꝙ illꝺ
v̄bū p̄iū vꝫ hr̄e intellcm̄. nō. n. credendū ē ꝙ
phūs uoluerit dicere intellcm̄ eē corruptibilē
cū poſtea ꝓbet ip̄ꝫ ip̄aſſibilē ⁊ incorruptibilē
⁊ imortalē eē. ſicut in. iij. de aīa exp̄ſſe pꝫ. ſꝫ
ulꝫ dicere ꝙ op̄atio intellect⁹ quā hꝫ i corpe
ip̄edit̄ ꝑpꝫ aliq̄ʒ leſionē fcāʒ interi⁹ in organo
imaginatōis uel alterius v̄tutis ſenſibilis. et
q̄ʒtū ad hoc uerꝫ dixit ſicut pꝫ. ⁊ ē manifeſtū
ſenſui. ¶ Ad illud qꝺ obꝛ̄ ꝙ aīa patit̄. rn̄de
ri pōt. primū q̄dē qꝛ paſſio ei⁹ nō ē p̄ ip̄i⁹ leſi
onē ſꝫ p̄ ꝯpaſſionē reſpcū corpis leſi. et hoc
ñ ponit aliq̄d de ſubā e⁹ abijci ſꝫ de ſubā cui
hꝫ uniri. ¶ Alr̄ pōt rn̄deri ꝙ ip̄a aīa nō ſolū
in corpe ſꝫ ēt ex corp⁹ hꝫ pati. nec tn̄ ſeq̄t̄ ꝙ
hēat corrūpi. ñ. n. ē illa corruptio p̄ ptis adē-
ptōꝫ ſꝫ p̄ q̄etis ⁊ pacis ꝯtinuā ip̄editōꝫ. hoc
aūt in q̄rto plani⁹ declatū eſt cū agit̄ ꝺ penis
aīaꝝ dānataꝝ. ¶ Ad illꝺ qꝺ obꝛ̄ ꝙ aīa corpi
ꝯdolet. vꝺ ꝙ illa ꝯpaſſio nō ē niſi ſalua ꝯiū-
ctōe aīe ⁊ corpis. ⁊ qm̄ mors ſepat illā ꝯiun
ctōeꝫ. ideo nō oꝫ ꝯpaſſionē mortis cōicare.
qꝛ illa ꝯn̄tia nō tenꝫ niſi manēte cā. p̄ꝫea illa
ꝯn̄tia non tenet ſi aīa maxime ꝯpatit̄ corpi
maxime patienti ꝙ ꝯmoriat̄ moriēti. aīa. n.
cū ſit capax leticie ē capax ⁊ doloris. ſꝫ cum
ſit capax uite nullo mō ē ſuſceptibil̄ mortis
¶ Ad illud qꝺ obꝛ̄ ꝙ op̄atio aīe ledit̄ ul̄ ip̄e
dit̄. vꝺ ꝙ hoc ē p̄ accn̄s ſolum. qꝛ. n. aīa ma
gna inclinatōe inclinat̄ ad corp⁹ ⁊ corpi ſuas
op̄atōes cōicat. ⁊ v̄tutes ſenſitiue ip̄i v̄tuti
intellc̄iue imediate ſubminiſtrāt. inde ē ꝙ le
ſis organis corpeis ⁊ ip̄editis uirib⁹ ſēſitiuis
op̄atio intellc̄us q̄ʒdiu eſt in corpe hꝫ ip̄ediri
ip̄o intellcū nullaten⁹ i ſe leſo. qꝺ ex hoc pꝫ
qꝛ ſtati cū a corpe ſepat̄ hꝫ ſuū vſū ꝯpletū.
et hec ſufficiāt q̄ʒtuꝫ ad ꝓpoſitū.

Secūdo q̄rit̄ utꝝ ois aīa utpote bru
talis ñ ſolū rōalis ex prima ꝯditōe
fuit imortalis. ¶ Et ꝙ ſic v̄r. Eccle.
.iij. Un⁹ ē iterit⁹ hoīs ⁊ iumētoꝝ. ſꝫ hoīes ⁊ ſi
inteāt q̄ʒtū ad corpa. nō tn̄ inteunt q̄ʒtū ad
aīas. ergo pari rōe nec bruta aīalia. ¶ Item
Sap. i. De⁹ mortē nō fecit nec delectat̄ in p̄di
tōe minoꝝ. ergo mors nō ē introducta niſi
ꝑpꝫ pcc̄m. ergo ſi hō nō peccaſſꝫ nec more
ret̄ aīal brutū. ſꝫ hec nō eēnt niſi aīe brutoꝝ
eēnt imortales. ergo ⁊c. ¶ Itē hoc uidetur
rōe. Probato ꝙ aīa petri ſit imortalis ꝓbat̄
ꝙ ois aīa ſit imortalis p̄ ypoteſiꝫ. qꝛ ñ ē ma
ior rō de una q̄ʒ de alia loq̄ndo de aīab⁹ rōa
bilib⁹. ergo pari rōe loq̄ndo de aīab⁹ ſēſibili
b⁹ ſi una aīa ſenſibilis eſt imortalis. ergo ⁊
oēs. ſꝫ aīa ſenſibilis hūana ē imortalis. qꝛ nū
q̄ʒ ē rōalis ſine ſenſibili. ergo cū i hac cōicet
hō cū brutis. aīa ſenſibilis brutoꝝ aīaliū p̄ na
turā ē imortalis ¶ Itē ois aīa q̄ʒtūcūq̄ʒ parꝝ
hēat de nobilitate excellit oē corp⁹ ſicut ult
aug. ergo magis accedit ad dei ſilr̄itudinē. ſꝫ
aliq̄ corpa p̄ naturā ſꝫ imortalia ſicut corpa
celeſtia. ergo multo forti⁹ aīe brutoꝝ aīaliū.
¶ Iteꝫ ſubā c⁹ v̄t⁹ ⁊ op̄atio nō ſeneſcit i tp̄e nō
corrūpitur in tp̄e. ſꝫ aīa ſenſibilis ē h⁹i. qꝛ ſi
cut dicit phūs Si ſenex accipet ocꝫ iuuenis
ita uideret ſicut iuuenis. ergo ⁊c. ¶ Iteꝫ qꝛ
hō fuit deo ē dign⁹ remuneratōe. et iō ē nece
ponere aīaꝫ e⁹ imortalē ut remuneret̄ p⁹ mor
tē. ergo pari rōe cū bruta aīalia fuiāt hoi et
p̄ hoc deo in hoīe. uidetur ſilr̄ ꝙ ip̄a debeāt
remunerari. ¶ Cōt. Nulla forma ē ſepabilis a
corpe niſi q̄ hꝫ op̄atōeꝫ ꝓpriā p̄ter corp⁹. ſꝫ
nullus ſp̄us brutalis eſt h⁹i. ergo ⁊c. maior
manifeſta eſt tū qꝛ phūs dicit. tū qꝛ nulla eſt
ſubā q̄ oi careat op̄atiōe cū nulla ſit ocioſa.
Scōa manifeſta ē ad ſenſū. ¶ Itē oia bruta
aīalia fcā ſꝫ ꝑpꝫ uſuꝫ hoīs. ſꝫ uſus hoīs ē in
ueſcēdo eis. ⁊ ueſcitur eis dū ea occidit. ergo
fcā ſꝫ ad hoc ut nō tm̄ ſuiāt hoi p̄ uitā ſꝫ ēt
p̄ mortē. ſꝫ hoc nō eſſꝫ ſi aīe eoꝝ eēnt imor
tales. ergo ⁊c. ¶ Itē aīe imortali debet̄ cor
p⁹ imortale q̄ʒtū ē ex inſtitutōe prima. ergo
ſi aīe brutoꝝ erāt imortales. hēbāt corpora
imōtalia. ſꝫ ꝯſtat ꝙ bruta nō peccauerūt. er
go vberēt adhuc eē imortalia. ꝙ ſi hoc ꝯſtat
eē falſū. pꝫ ēt ꝙ ⁊ primū. ¶ Itē ſi aīe bruto
rū eēnt imortales. ergo deberēt oia corpora
brutoꝝ redire ſic̄ ⁊ corpa hoīuꝫ. ſꝫ ſi hoc eēt
ip̄oſſibile ꝙ oia eēnt i terra cū inumerabilis
beſtiaꝝ multitudo ⁊ aliū ꝯtinue ſibi ſuccedit
ergo icōueniēs ē dr̄e brutoꝝ aīas eē imorta-
les. ¶ R̄. ad p̄dcōꝝ itellīgtiā ē nōnꝺ ꝙ aliqui

dicere uoluerũt brutoꝝ aĩas eſſe imortales
pro eo q̄ eedẽ ſũt aĩe q̄ uiuificãt corpa bru-
toꝝ ⁊ corpora hoĩuꝫ cũ merito pccõꝝ ſuoꝝ
d̾ corpe ad corp᷒ circũeũdo ptrãſeãt. Et hec
poſitio quorũdã phõꝝ fuit ſic dcm̃ ẽ ſ. et iã
ĩprobatũ ẽ ſ. tãq̃ꝫ heretica ⁊ pr̃ſus abijciẽdã
ẽ iſta poſitio tanq̃ꝫ uilis ⁊ derogãs dignitatẽ
creature rõalis dũ ponit hoĩes ⁊ beſtias eſſe
pares. In hoc. n. indicat q̄ ſui inuẽtores ⁊ dẽ
fenſores ſunt hoĩes beſtiales dũ aĩas ſuas
credũt uel beſtiaꝝ fuiſſe uel futuras eſſe. ¶
Fuerũt ⁊ alij qui dicere uoluerũt q̄ aĩe bru-
toꝝ nec ſũt adeo imortales ſicut aĩe rõnales
ut poſſint p᷒ corpa uiuere. nec ſũt adeo cor
ruptibiles ſicut alie forme q̄ hñt ꝯrietatẽ. ſꝫ
q̃ꝫtũ ẽ de ſui natura nate ſũt ꝯtinue durare.
niſi ĩpedimẽtũ ſue duratõis hẽant ex corpo
re ſine quo nõ pñt ſubſiſtere. h᷒ aũt ĩpedimẽ
tũ duratõis introductũ eẽ dicĩt in corpa bru
toꝝ ꝑpter pccm̃ hoĩs. ſi. n. adã nõ peccaſſꝫ
nullũ aĩal brutũ decederet. Vñ ſicut merito
pcci hũani q̄ ad ei᷒ obſequꝫ fcã ſunt deterio
ra fuerũt. ſic ⁊ bruta aĩalia fcã ſunt morti ob
noxia. Sꝫ iſtud prima facie obuiat ei qd̾ dic̃
Aug. ſup Gen. ad lr̃aꝫ. li. iij. q̄ ſi hõ ñ pec
caſſꝫ nihilomin᷒ eẽnt aĩalia uiuẽtia de rapia
q̄ ad ſuã uitã ſuandã alia interficerent aĩalia.
Repugnat etiã rõi cũ nulla rõ dicat ꝯgruũ eẽ
ouẽ interfici ꝑpt̃ hoc q̄ hõ peccauit. cũ nullo
mõ ei in pccõ coĩcauerit nec pccm̃ ſuũ in ouẽ
trãſfuderit. Repugnat etiã imaginatõi ſenſi
bili. Vbi. n. eſſent tot aĩalia que multiplicata
eẽnt ſup terrã ab initio mũdi uſq̃ꝫ in finẽ ſi
nulla eẽnt mortua. Et ſi tu dicas q̄ nõ eẽnt
multiplicata ſi hõ nõ peccaſſꝫ. quõ etiã uerꝫ
eẽt qd̾ dr̃ eis Gen. i. Creſcite ⁊ multiplica-
mini ⁊ replete aquas. qd̾ ſi dcm̃ ẽ piſcibus
cur nõ intelligẽdũ ẽ etiã dcm̃ eẽ alijs aĩalib᷒.
nũquid ꝑpter culpã hoĩs fcã ſunt fecũdiora.
Que oĩa ſi incõuenientia ſũt. poſitio iſta tan
q̃ꝫ incõueniẽs reſpuẽda ẽ. ¶ Et ideo dd̾ eſt
tertio mõ q̄ nulla alia aĩa niſi rõalis imorta
lis ẽ. Et rõ h᷒ appet ſi aſpiciam᷒ ad finẽ ꝑpter
quẽ creature fcẽ ſũt. ex quo fine ponitur in
reb᷒ ꝑpetuitas uel corruptibilitas ſ͛ eaꝝ exi
gentiã. Cũ aũt oẽs creature fcẽ ſint ꝑpt̃ deũ
iux̃ illud. Uniuerſa ꝑpt̃ ſemetipm̃ opat᷒ eſt
dñs. Sola creatura rõalis fcã ẽ ad fruẽdũ deo
et ut beatificetur ĩ ĩpo q̄ ſola ẽ ad imaginẽ.

Alie v̾o creature q̄ ſolũ tenẽt rõeꝫ ueſtigij fa
cte ſunt uel ad manifeſtatõeꝫ diuine bonita-
tis. uel ad obſequꝫ creature rõalis. Manife
ſtatio autẽ diuini exẽplaris ⁊ bonitatis dei ẽ
in ꝓductõe uniuerſi qd̾ eſt quoddã exẽplatũ
ꝯplete repñtãs illud exẽplar. ⁊ ꝑpt̃ repñtati
onis ꝯpletõeꝫ ꝯpletã debẽt hr̃e ⁊ ꝑpetuam
duratõeꝫ. Uniuerſũ aũt duplex hꝫ eẽ. videlꝫ
decurrẽs ⁊ ꝑmanẽs. Eẽ decurrens nõ põt eẽ
ꝑpetuũ. q̄r neceſſe ẽ q̄ aliqñ ſit q̄etũ. Eſſe
v̾o ꝑmanẽs ẽ ꝑpetuũ. Ille ergo ptes q̄ reſpi
ciũt uniuerſũ quãtũ ad eẽ ꝑmanẽs ſicut ſunt
orbes celoꝝ ⁊ elemẽtoꝝ ꝑpetuitatẽ hñt. Ille
v̾o q̄ reſpiciũt uniuerſũ q̃ꝫtũ ad eẽ decurrẽs
utpote q̄ ꝯſiſtũt in gñatõe ⁊ corruptõe. q̄lia
ſt̃ mineralia plante ⁊ aĩalia bruta. nõ debẽt
hr̃e eẽ ꝑpetuũ ſꝫ terminatũ q̄ quodã trãſitu
ſuo ⁊ q̄dã inueteratõe. morte ⁊ uiuificatõe
decorãt uniuerſũ. Et ſic pꝫ q̄ bruta aĩalia
q̃ꝫtũ ad corp᷒ ⁊ aĩam corruptibilia ſũt ꝑ natu
rã inquãtũ fcã ſũt ad repñtãdũ diuinã boni
tatẽ ⁊ ſapiaꝫ. Et hec rõ ſũpta ẽ a fine princi
pali. ¶ Eſt ẽt alia rõ ſũpta a fine nõ pricipa
li inquãtũ. ſ. creature in q̄b᷒ ẽ ſola rõ ueſtigij
fcẽ ſunt ꝑpt̃ creaturã rõalẽ. ſ. hoĩeꝫ. Q̄dã eñi
fcẽ ſunt ꝑpt̃ hoĩem ſ͛ oẽm ſtatũ ſiue uie. ſiue
pñie. Quedã ſolũ ſ͛ ſtatũ pñie. et cũ ſtat᷒ pñie
ſit ꝑpetuus debẽt eẽ ꝑpetua. et talia ſunt q̄
integrãt hoĩs habitaculũ. ſicut celũ ⁊ q̄ttuor
elemẽta. Illa v̾o q̄ fcã ſũt ꝑpt̃ hoĩeꝫ ſ͛ ſtatuꝫ
uie cũ ille ſtat᷒ ſit ptrãſitori᷒ ⁊ hẽat finẽ. de-
bẽt eẽ corruptibilia. Talia aũt aĩalia ſũt bru-
ta q̄ fcã ſunt ad ſupplẽdã corpis indigẽtiã ſ͛
eũ ſtatũ quo ĩdiget cibis ⁊ alimonijs. Et ſic
ꝯcedẽde ſũt rões oñdentes aĩas brutales eẽ
mortales ex ſua prima ꝯditõe. ¶ Ad illud
ergo qd̾ obĩ primo de Eccle. q̄ un᷒ ẽ interi
tus ⁊c̃. dd̾ q̄ loq̄tur q̃ꝫtũ ad exteriorẽ intelli
gẽtiã. ⁊ ꝓptea ſubiũgit. Quis nouit ſi ſpũs
f. adã. a. ſur. quaſi dicat. non nouit hõ q̄ am
bulat ſ͛ intellcm̃ carnalẽ. q̄ ea ſola ꝯſiderat
q̄ exterius apparent. Homo aũt ſapiẽs nouit
q̄ illd̾ attẽdit qd̾ ĩpe Eccliaſtes ĩ fine dic̃ Sci
to q̄ ꝑ oĩ errato adducet te deus in iudiciũ.
¶ Ad illud qd̾ obĩ de li. ſap. dd̾ q̄ loq̄tur
uel de morte dãnatõis eterne uel de morte
tp̃ali in eo cui mors ẽ pena. Tale aũt ẽ ſolum
aĩal rõis capax qd̾ ſicut ſolũ natũ ẽ eẽ btũm.
ſolũ natũ ẽ eẽ miſeꝝ. ſic ſolũ natũ ẽ p̃miari.

ſolū natū ē puniri. qꝛ ſolū ipꝫ ē cui data ē i iſ
diſcretiua īnt̄ bonū ⁊ malū. ueꝝ ⁊ falſū. vn̄ ⁊
ſi beſtia doleat cū occiditur uel leditur. nō tn̄
punitur. nō. n. ē capax miſie. ſolus. n. ille mi
ſer q̇ uel ſcit ſe eē miſeꝝ. uel ſcire dꝫ cū ma
lū hꝫ. ¶ Ad illud qđ obī̄ ꝙ aīa ſenſibilis ho
minis ē imortalis. dđ ꝙ non ē ſic. ſenſibile
. n. in hoīe noīat potētiā. ſ. aīe rōalis ſicut in
fra patebit. ſenſibile uero in brutis nomīat
formā q̄ ſubſtātificatur in materia trāſmu-
tabili. et qꝛ pēdet ex illa q̄ꝫtū ad eē corrūpit̄
illa corrupta. ¶ Ad illud qđ obī̄ ꝙ aīa ſen
ſibilis ē nobilior oī corpe. dđ ꝙ maior nobi
litas ⁊ minor nō facit ad maiorē duratiōem
creature. magis. n. nobilis ē ēt ꝑ ſtatū nature
lapſe hō q̄ꝫ ſit lapis. tn̄ lapis plꝰ durat mō.
ſꝫ hoc facit priuatio corrūpētis cauſe. et hāc
hꝫ aīa ſenſibilis. ꝓpt̄ hoc ꝙ fundatur ⁊ pen
det ex corpe ꝯpoſito ex ꝯ̄rijs ſ̄ quā ꝯ̄rieta-
tē ſublimata ē natura celeſtis. ¶ Ad illō qđ
obī̄ ꝙ aīa ſenſibilis nō ſeneſcit. dđ ꝙ ueꝝ ē
q̄ꝫtū ē ꝑ ſe. ſeneſcit tn̄ rōe eiꝰ in quo radica-
tur. ſ. rōe corpis rōne cꝰ ēt hꝫ corrūpi. ⁊ hoc
ex ꝯditōe ſua primaria. ¶ Ad illud qđ obī̄
ꝙ bruta ꝟuiūt hoībꝰ. dđ ꝙ ꝟuitiū remunera
bile nō ē niſi illud qđ ē laudabile. ſola aūt po
tētia rōalis ⁊ deliberatiua i q̄ ꝯſiſtit arbitrij
libertas ē in q̄ cadit laus ⁊ uituperiū. et ideo
q̄ꝫtūcūqꝫ obſequꝫ ſit magnū ⁊ utile nō ē di-
gnū remuneratōe niſi ſcđm fuerit ex arbitrij
libertate. ideo nō decet remunerari aīas bru
toꝝ. Et ſic patet illud.

Q Diſeq̄nter q̄ritur q̄ꝫtū ad ſcđꝫ arti
culū de īmortalitate ade ex parte
corpis. Et circa hoc q̄runtur duo.
¶ Primo q̄ritur utrū aīa nō peccāte poſſet
corpus ade diſſolui. ¶ Secūdo q̄ritur utrū
ipa peccāte poſſꝫ per eſum ligni uite in uita
perpetuari.

C Irca primū ſic ꝓceditur ⁊ oſtēditur
ꝙ ēt ſi adā n̄ peccaſſꝫ corpꝰ eiꝰ diſ
ſolui potuiſſꝫ tali rōe. ¶ Adā i ſtatu
inocētie hēbat corpꝰ mortale ſicut magr̄ dic̄
⁊ Aug. in lr̄a. ergo corruptibile. ſꝫ oē corru
ptibile de neceſſitate corrumpetur ſicut uult
phūs. quāuis non oē gn̄abile de neceſſitate
gn̄etur. ergo corpꝰ ade corruptū fuiſſet eſto
ꝙ in ſtatu inocētie ꝑmāſiſſꝫ. ¶ Itē ꝯ̄rietas
ē cā pugne. ⁊ pugna in ꝯpoſito ē cā diſſolu-
tōis. ergo in illo ſtatu in quo pōt eē ꝯ̄rietas.
pōt eē diſſolutio. ſꝫ corpꝰ ade ēt ꝑ ſtatū inocē
tie ex ꝯ̄rijs hēbat ꝯpoſitōeꝫ. ergo ſtatu illo
manēte poterat hr̄e diſſolutōeꝫ. ¶ Itē cui-
cūqꝫ ſtatui ꝯpetit reſtauratio ꝑ ſūptōeꝫ cibo
rū. ergo ⁊ eidē corpi ꝑ ſtatū inocentie inerat
depditio. ſꝫ cuicūqꝫ ineſt depditio ineſt ⁊ cō
ſūptio. ⁊ in quocunqꝫ ponitur ꝯſūptio ponit̄
⁊ corruptio. ergo corpꝰ ade in ſtatu inocētie
ꝑſiſtens diſſolui poterat ⁊ corrūpi nulla cul-
pa intueniēte. ¶ Itē ꝯſtās eſt ꝙ nō poterat
uiuere niſi comederet cū hr̄et corpꝰ aīale. ſꝫ
poterat non comedere. ergo poterat abſqꝫ
ullo pccō corpꝰ eiꝰ deficere. ¶ Si tu dicas ꝙ
nō peccaret in nō comedendo. qꝛ tenebatur
comedere. Cōtra. Nō ſemp tenebatur co-
medere. in illa hora aut adā eſuriret. aut nō
Si eſuriret. ergo pateretur anq̄ꝫ peccaret.
Si nō eſuriret. ergo natura nō indigeret cū
natura bn̄ diſpoſita tp̄e neceſſitatis cibū ap
petat. ergo nō teneretur tunc comedere nec
alias. ergo nūq̄ꝫ. ¶ Iteꝫ ſi adā ſtetiſſꝫ aliqꝫs
de filijs eius poterat peccare. ponatur ergo
ꝙ peccaſſꝫ. ſꝫ poſſibile eſt uiꝝ iuſtū a pecca
tore inſidiāte interfici abſqꝫ ſua culpa ſicut
abel interfectꝰ eſt a caym. ergo poſſibile eēt
adā ſaltem dormientē ab eo iugulari ⁊ iugu
latꝰ interire nulla culpa ſua interueniente.
¶ Iteꝫ impaſſibilitas eſt dos corpoꝝ glīfi-
catoꝝ. ſꝫ corpꝰ ade i ſtatu inocentie glīficatū
nō erat. ergo in ſtatu illo ꝑſiſtens ipaſſibili-
tateꝫ nō habebat. ergo ꝑſiſtendo i ſtatu illo
mori ⁊ n̄ mori poterat. ergo corpꝰ ade erat
diſſolubile aīa nō peccāte. ¶ Sꝫ ꝯ̄. Iſidorꝰ
đ trini. Si hō i paradiſo inocent̄ uiueret nec
ignis eū ureret. nec aqua mergeret. nec ab-
ſentia aeris ſuffocaret. nec oīa q̄ nocent mor
talibꝰ ipedirent. ergo uidetur ꝙ ipo ꝑmanē
te in ſtatu innocentie corpꝰ eiꝰ nō erat reſo
lubile. ¶ Iteꝫ mors eſt pena pccī. ſꝫ oīs pe-
na eſt ordinata. pena aūt nō ordinatur niſi ꝑ
cl̄pā. nulli ergo pōt ieſſe nec pena. nec mors
nec corruptio niſi cui prius ineſt culpa. ergo
aīa nō peccāte ipoſſibile fuit diſſolui corpꝰ
ade. ¶ Item ad hoc ꝙ debite ꝯſtituatur ali
quod ꝯpoſituꝫ neceſſe eſt materiā ⁊ formā
ꝓportionari adinuiceꝫ. ſi ergo aīa ut forma
⁊ ꝑfectio unita eſt corpi. ipoſſibile erat corpꝰ
illō reſolui ⁊ corrūpi niſi aliq̄ corruptio pri

incidere ex parte aīe nō eſt niſi culpe. ergo
īpoſſibile fuit corpus ade reſolui ⁊ pati ī aīa
culpa fuiſſ; pambula. ¶ Itē ſtatus innocen-
tie medi⁹ erat inter ſtatū glorie ⁊ ſtatū mi-
ſie. ſ; diſſolutio corporis oīo opponitur ſta
tui glorie. cū ergo ſtatui glorie nō opponere
tur directe ſtatus innocentie. adam in ſtatu
īnocētie pſiſtēte corp⁹ ei⁹ nō fuit reſolubile.
¶ Itē omnis paſſio ē ab aliquo repugnāte
⁊ predñante. ſ; adā; in ſtatu īnocētie exñte
uel omnia ꝯcordarēt ei uel ſubiacerēt. ergo
nihil poſſ; corp⁹ ei⁹ ledere nec aliquā paſſio
nē inferre. ergo corp⁹ eius nec eēt paſſibile
nec diſſolubile. ¶ Itē impoſſibile ē ſtāte re-
ctitudine alicuius ſpm obliquari. ſed omnis
rectitudo ꝯſiſtit in ſubiacēdo deo ⁊ pſidēdo
aliſ creaturis tā corpi ſuo q̄; ēt brutis. ergo
ſpu rōali ſtāte in puritate inocētie ⁊ obediē
tie īpoſſibile fuit corp⁹ ab ei⁹ uolūtate recedre
S; aīa ſemp appetit uniri corpi. ergo īpoſſi
bile fuit corp⁹ ī tali ſtatu diſſolui. ¶ R⁹. Ad
pdcōꝝ intelligētiā ē notādū q̄ quēadmodū
iuxᷓ ṽbū philoſophi. hoc ē duplex. aliq̄d eſt
nō īmortale. q2 aduerbiū pt dētmiare hoc q̄ȯ
ē īmortale rōe act⁹ moriēdi. uel rōe potētie.
ita ⁊ locutio pcedēs utꝫ corp⁹ hoīs eēt diſſo-
lubile ſiue poſſ; diſſolui īpo nō peccāte: ꝯz
diſtingui. Illi. n. ablatiui abſolute pñt dētmi
nare hoc ṽbū poſſ;. uel hoc ṽbū diſſolui. ſi
hoc ṽbū poſſ; dētminet ṽitatē h; locutio. ē
. n. ſenſus q̄ adā dū exiſteret in ſtatu inocē-
tie poſſe hēbat ut corp⁹ ei⁹ diſſolueretur. Si
aūt ablatiui illi referātur ad actū q̄ ē diſſolui
ſic ē locutio falſa. ē. n. ſenſus q̄ adā; poſſet
diſſolui ī ſtatu inocētie. ita q̄ ſil' eēt inocētia
⁊ mortis ſiue corruptōis pena. et hoc ē īpoſ
ſibile puidēte ordine diuine iuſticie q̄ nulla;
inordinatōe; in uniuerſo ſuſtinet. ſi ergo pe
na deordinata ē niſi pcedat culpa. ⁊ corporis
diſſolutio nō pōt aīe pure ⁊ inocēti nō eē pe
na. incōueniēs uidetur ⁊ ꝯ̄ ordinē diuīe iuſti-
cie q̄ corp⁹ hoīs diſſolueretur in ſtatu inocē-
tie. et hoc ſci dicūt ⁊ rōes ad hoc inducte oñ
dūt. ⁊ ideo ꝯcedēde ſunt quia ueꝝ ꝯcludūt.
¶ Ad illud ergo q̄ȯ primo obr̄ q̄ oē corru
ptibile de necītate corrūpitur. ꝺȯ q̄ phūs lo
q̄tur de illo corruptibili c⁹ regimē nō ſubia-
cet uolūtati ſ; ſoli ṽtuti naturali. et illud de
necītate h; corrūpi. q2 h; cāꝫ corruptōis in-
tra ſe. corp⁹ aūt ade etſi eēt mortale ⁊ corru
ptibile. tñ uolūtati ſubiacebat ex ordīe diuīe
iuſticie. et ideo niſi uolūtas deordinaret' cor
pus illud nūq̄; corrūpetur. ¶ Ad illȯ q̄ȯ obī
q̄ ꝯponi ex ꝯ̄rijs ꝯpetebat corpi ſ̄m illū ſta
tū. ꝺȯ q̄ alio mō ſe hñt ꝯ̄ria in ꝯpoſitōe cor
poris ſ̄ ſtatū nature lapſe. alr̄ ſ̄ ſtatū nature
inſtitute. ſ̄m ſtatū. n. nature lapſe nō ſolum
agūt in aliq̄ȯ extrinſecū ſ; ēt ad inuicē mu-
tuo agūt ⁊ patiūtur nō ſolū in ipa ꝯſtitutōe
ſ; ēt p⁹ ꝯſtitutū eē. in ſtatu aūt inocētie talr̄
ꝯmixta fuerūt ⁊ pportōata in prima ꝯpoſi
tione ⁊ ad tātā ꝯcordiā educta ut illo ſtatu
manēte mutuo nō repugnarēt. ⁊ ideo ppter
illā ꝯpoſitōe; corp⁹ illud diſſolui nece ñ erat
¶ Ad illȯ q̄ȯ obr̄ q̄ ſ̄ ſtatū inocētie ⁊ ī illo
corpe fiebat depditio. ꝺȯ q̄ ſic natura ṽlis
patitur elemēta corrūpi ſ̄ ptē ſ; nullo mō pa
titur corrūpi ſ̄ totū. ſic ⁊ natura bñ inſtituta
in hoīe regulata ab ordine iuſticie ⁊ puidētie
admittebat depditōe; fieri in hoīe ſ̄ aliquā
ptē ppter ſtatū aīalitatis in quo erat. ſ; nul
lo mō patiebatur corruptōe; fieri ī toto. ſic
. n. fiebat corruptio ⁊ depditio ita ēt fiebat
reſtauratio. et ideo nō ꝯſeq̄batur diſſolutio.
¶ Ad illud q̄ȯ obr̄ q̄ adam a cibo poterat
abſtinere. ꝺȯ q̄ ñ poterat abſtinere a come
ſtione q̄n eēt loc⁹ ⁊ tp̄s. tū q2 ſibi expſſe pce
ptū erat ut comederꝫ de lignis paradiſi alijs
a ligno ſciē boni ⁊ mali. tū ēt q2 ſi dñs nō p-
cepiſſ; natura bñ inſtituta dictaret q̄ dictat
nullū ꝯbere manū ſibi iniȷcere. Nec ual; illa
obiectio quā obȷ̄cȯ ꝺ fame. debebat. n. famē
puenire ⁊ ip̄e bñ ſciebat horā ⁊ īdigētiā ſue
nature quā ſi ptrāſir; omitteret ⁊ peccaret.
¶ Ad illud quod obr̄ q̄ pccōr pōt occidere
īnocētē. ꝺȯ q̄ ueꝝ eſt ſ̄m ſtatū nature lapſe
in quo omnis merito peccati originalis eſt
mortis debitor. ṽñ pmittere īnocentē occidi
ab impio nō eſt ꝯ̄ ordinē diuine iuſticie ſ̄ ſta
tū pñtē. In ſtatu aūt illo q2 nulla culpa pceſ-
ſerat. ordo diuine iuſticie talē deordinationē
uel punitionē admittere nō debebat. ¶ Ad
illud quod obr̄ q̄ impaſſibilitas eſt dos cor
poꝝ glorificatoꝝ. ꝺȯ q̄ ueꝝ ē ſ̄m q̄ īpaſſi-
bilitas priuat ⁊ actū ⁊ potētiā paſſiōis ſ̄ oē;
ſtatū. Illa aūt impaſſibilitas corpori ade non
inerat niſi ſ̄m ſtatū determinatū. et ideo p-
fecta nō erat. nec dos dici debebat.

SEcundo queritur utrū adam pec-
cante corpus eius poſſet ꝑpetuari
per eſuꝫ ligni uite. ¶ Et ꝙ ſic uide
tur. primo per textū Gen. iij. Nūc ergo ne
forte ſumat de ligno uite ⁊ uiuat in eternū.
hoc dictū eſt de adam poſt peccatū. ergo ſi
poſt peccatū ſūpſiſſet. in eternū uixiſſet. et
corpus eius perpetuum fuiſſet. ¶ Item hoc
ipm̄ uidetur per Ric. de ſcō vic. qui de adaꝫ
ait ſic. Habuit ante peccatū corruptibilitatē
poſt peccatū corruptionē. ſꝫ utroqꝫ modo ꝑ
eſū ligni uite potuit ſuſcitari. ¶ Item hoc
probatur per experimentū. Enoch eni ⁊ he
lyas ſicut dicunt glo. ⁊ auctoritates ſanctoꝝ
in paradiſo ꝯſeruantur ꝑ eſuꝫ ligni uite uſqꝫ
ad anti xp̄i aduētū. ſꝫ qua rōne uſqꝫ ad illud
tp̄s ꝯſeruari poſſunt eadē rōne ⁊ deinceps.
ergo pari rōne ⁊ corpus ade. ¶ Itē non fuit
maioris efficacie lignū ſcientie boni ⁊ mali
ad corpus perdendū q̄ꝫ lignū uite ad ꝯſeruā
dum. ſed per eſum illius ligni corpus hoīs
factū eſt diſſolubile. ergo pari rōne per eſuꝫ
alterius ligni poterat corpus corruptibile
ſolidari ⁊ perpetuari ſicut ecōtra alterius li
gni comeſtio corpus ſanū ⁊ ſolidū reddidit
diſſolubile ⁊ infirmū. ¶ Itē poſt peccatū ſi
ſpūs hoīs iūgeretur fonti uite diſponeretur
ad perpetuā beatitudinē ⁊ uitā imortalem.
ergo ſi lignū uite corporale ſic ſe habeat ad
corpus ſeruādū ſicut lignū uite ſpūale ſe hꝫ
ad ſpūm. uidetur eni ꝙ ſi hō penituiſſet et
de ligno uite guſtaſſet ꝙ corpus eius eſſet
factuꝫ indiſſolubile. ¶ Itē homo bene ꝯple-
xionatus ſi nō hꝫ impedimētuꝫ extrinſecuꝫ
uiuere pōt uſqꝫ ad ꝯſumptionē humidi radi
calis. ſi ergo illud humidū poſſet reſtaurari
poſſet corpus eius in perpetuū incorruptuꝫ
ſeruari. ſi ergo illud lignū uite ſicut dicunt
doctores habebat uim reſtaurandi humiduꝫ
radicale. uidetur ꝙ ſi homo de illo comediſ
ſet ꝙ corpus eius in eternū duraſſet. poſſꝫ
durare etiā poſt ꝯmiſſionē culpe. ¶ Sed ꝯ
Ro. vj. Stipendia peccati mors. ergo ſi pꝰ
q̄ꝫ hō peccauit neceſſariū fuit ipꝫ peccaſſe.
neceſſariū fuit ipm̄ mori. ergo neceſſarium
fuit corpus eius diſſolui. ergo nō poterat ꝑ
petuari ꝑ eſum alicuꝰ ligni. ¶ Itē ſn̄ia data
fuit Gen. ij. Quacūqꝫ die come. ⁊c̄. ſi ergo
illā ſn̄iam iam nulla uirtus creata pōt infir-
mare quātūcūqꝫ homo comederet de ligno
uite neceſſe erat ipm̄ mori ⁊ corpus eius re
ſolui. et hoc ipm̄ dicit alius textus Gen. iij.
Puluis es ⁊ in puluerē ⁊c̄. ¶ Itē homo per
peccatū ſimilis factus eſt iumentis inſipienti-
bus. ſed iumenta ſi comederēt de ligno uite
non propter hoc corpora eoꝝ fierēt indiſſo
lubilia. ſi ergo homo quātū ad ꝯditōeꝫ mor
talitatis iumentis ſimilis effectus eſt per cul
pā quantūcūqꝫ de ligno uite comederet cor
pus eius diſſolui neceſſe eſſet. ¶ Item non
minus eſt de mortali imortalē facere q̄ꝫ de
mortuo uiuū. ſed mortuū ſuſcitare hoc eſt
virtutis ſolius dei ⁊ uirtutis infinite. ergo coꝛ
pus diſſolubile ad indiſſolubile reducere hoc
eſt ſolius uirtutis diuine. ergo ſi homo poſt
peccatuꝫ de illo ligno comederet corpus eiꝰ
nihilominꝰ diſſolui eſſet neceſſe. ¶ R. dicendū
ꝙ eadem lege qua diuina iuſticia non pati
tur inocentē puniri ⁊ mori. non patitur etiā
malū remanere impunitū. et ideo diuinum
decretū fuit ut ſi homo mādatū dei trāſgre
diendo peccaret et ipſi actori ſuo inobediēs
exiſteret. ſpiritꝰ carnis dn̄ium amitteret. et
ſicut uoluntas a deo receſſerat ſic anima in
uita corpus ipm̄ deſereret. et diſſolutū in ſu
am originē unde ſumptū erat rediret. et quō
diuinum decretū erat inuiolabile. hinc eſt ꝙ
poſtq̄ꝫ homo peccauit quantūcūqꝫ de ligno
uite ederet. corpus eius non fieret indiſſolu
bile ita ꝙ mortē poſſet euadere. Ideo ꝯce-
dende ſunt rōnes hoc oſtendentes. ¶ Ad
illud quod primo obī in ꝯtrarium de textu.
dicendū ꝙ eternuꝫ non dicit ibi uite interminabi
litatē ſed uite quandā diuturnitatē quō ſepe
ꝯſueuit loqui ſcriptura. quāuis autē lignum
uite illud corpus non poſſet perpetuare. po
terat tn̄ adeo naturam ipſius adiuuare ⁊ ui-
gorare ut diutius uiueret. Et per hoc patet
reſponſio ad duo ſequentia. ſ. ad uerbum
Ricardi ⁊ ad illud quod obijcit de Enoch
⁊ Helya. vtrūqꝫ enim non ꝯcludit uite inter-
minabilitatē ſed ſolum quandā diuturnitatē
quā etſi lignum poſſet homini lapſo ꝯferre
per ſibi diuinitus collatā uirtuteꝫ. non tn̄ po
terat in eternū ꝯſeruare. quia diuinuꝫ decre
tū infirmare non poterat. ⁊ corpus hominis
peccantis ad hoc poſt peccatuꝫ habile nō erat
et illud lignum in ſolo eo ꝙ diſpoſitionem

habebat ad eius effectū efficaciā habebat.
¶ Ad illud quod obꝛ̄ per ſimile de ligno
ſciētie boni ⁊ mali. dō ꝙ illud ſimile deficit
duplr̄. primū q2 illud lignuꝫ ſcientie boni et
mali non fecit corpora illa eſſe diſſolubilia
ſed ſolū hominis culpa ⁊ diuina ſententia.
Secūdo uero q2 corpus ade anteq̄ꝫ peccaret
non habebat neceſſitatē ad permanēdū nec
neceſſitatē ad corrūpendū. ſed poſtq̄ꝫ homo
peccauit corpus eius ſubiectū fuit neceſſitati
moriendi. ideo per eſum ligni uite non po-
terat ↄſeruari. ¶ Ad illud quod obꝛ̄ de ↄiū
ctione ſpūs ad fontē ſpūalis ⁊c. dō ꝙ illud
ſimile deficit duplr̄. primū quidē q2 uolūtas
facilius uertitur ⁊ reuertitur q̄ꝫ natura. Se-
cundo uero quia fons uite ſpūalis multo po
tentior eſt ſuper animā q̄ꝫ illud lignū ſuper
corpus. et ideo non ſequitur ꝙ ſi diuinus
ſpūs recreat ⁊ uiuificat animā ꝙ lignū uite
reformet ⁊ ↄſolidet corpus in ſtatū priſtinū
¶ Ad illud quod obꝛ̄ ꝙ lignū uite reſtaura
ret humidū radicale. dō ꝙ ⁊ſi per ſui eſum
ſufficienter reſtauraret humidū in corpore
hominis nature inſtitute. nunq̄ꝫ tñ in ſtatu
nature lapſe ſic reſtauraret quin ſemper ali
qua perditio fieret. et ita q̄ꝫuis diutius ↄſer
uaret. nihilominꝰ tñ aliquādo illud radicale
humidū deficeret ⁊ corpus ad diſſolutioneꝫ
perueniret.

Conſequenter queritur de imortali
tate primi hominis quantū ad ↄiū
ctū. Et circa hoc querūtur duo. ¶
Primo queritur utrū illa imortalitas ineſſꝫ
homini a natura uel a gratia. ¶ Secundo
utrū illa imortalitas eſſet eadē per eēntiam
cum imortalitate glorioſa.

Circa primū ſic ꝓceditur ⁊ queritur
vtrū illa imortalitas eſſꝫ a natura
uel a grā. ¶ Et ꝙ a natura uidetur.
Illud eſt nobis naturale quod nobis inaſcit
⁊ cū quo nati ſumus. ſꝫ homo cū illa imorta
litate ꝓductus eſt ⁊ illa imortalitas indita ē
homini a ſua ↄditiōe. ergo fuit ei naturalis
a natura. ¶ Itē mors non poterat ineſſe ho
mini niſi precedente culpa ſicut probatū eſt
ſ. ſed culpa non poterat homini ineſſe niſi
deordinaretur natura. ſi ergo mors inerat
homini ↄtra naturā. imortalitas inerat ei p
naturā. ¶ Itē per hoc erat homo imortalis
per qd̄ erat inocēs. ſed inocens erat ex ↄdi-
tione nature eſto ꝙ nullā haberet grām. ni
hilominus tñ haberet inocētiā. ergo imorta
lis erat ex nature ↄditione. nō ex beneficio
gratie. ¶ Itē imortalitas anime conſiſtit in
ↄtinua ↄiunctione anime ⁊ corporis. ↄtinua
autē ↄiunctio anime ⁊ corporis eſt per ↄti-
nuū appetitū ad corpus et econuerſo per na
turā abſq̄ꝫ grā. ergo imortalitas inerat ho-
mini per naturā. ¶ Item idē eſt primū per
quod datur rei eſſe ⁊ per quod in eſſe ↄtinu
atur. ſed anima rōalis que eſt forma per na
turā imortalis ⁊ incorruptibilis corpori dat
naturalr̄ eſſe ⁊ ↄplemētū. ergo et ipſius cor
poris ſiue hominis eſſe naturalr̄ ↄtinuabat.
ſed a quo in eſſe eſt ↄtinuatio ab eodem eſt
imortalitatis ꝑpetuatio. ergo ⁊c. ¶ Iteꝫ na
turale eſt homini comedere ea que ſibi ap-
ponuntur. ſed homo per eſum ligni uite et
alioꝝ lignoꝝ paradiſi uitā ſuā poterat per-
petuare ſicut dicit aug. ⁊ magr̄. ¶ Sed ↄtra
Aug. ſuper Gen. ⁊ magr̄ dicit in lrā. Crea
tus ē homo imortalis quod ei erat de ligno
uite non de ↄditione nature. mortalis erat
ↄditione corporis animalis. imortalꝰ bñficio
ↄditoris. Et idem ipſe aug. expreſſius dicit
ꝙ ſicut pſtitū fuit filijs iſrael ꝙ in. xl. ānis
ueſtimenta coꝝ non ueteraſceret. ita pſtituꝫ
fuit ade ut non moreretur. ¶ Item ſup illō
Luc. x. Expoliauerūt eū ⁊ plagis ipoſitis ⁊c
Glo. exponit de primo homine quem dicit
expoliatuꝫ fuiſſe gratuitis ⁊ uulneratū in na
turalibus. ſi ergo imortalitas non fuit uulne
rata ſꝫ ſimplr̄ ablata ipſi homini per culpā.
ergo non inerat ei a natura ſed a grā. ¶ Itē
hoc uidetur rōe. Proprietates naturales nō
delinquūt ſubiectū ꝓpter culpā. ergo ſi imr
mortalitas inerat homini a natura non uide
tur ꝙ debuerit eū derelinq̄re ꝓpter culpā.
ꝙ ſi eam amiſit. pꝫ ⁊c. ¶ Itē impoſſibile ē
duo oppoſita ineſſe eideꝫ ꝫ̄ eadeꝫ principia
maxime ꝫ̄ principia naturaliter cauſantia q̄
non inclinant ad oppoſita. ſed homo per na
turā ſuā poterat mori. ergo aut imortalis ñ
erat. aut ſi erat non erat per naturā ſed per
grām ſolū. ¶ Itē corpus ade per naturā ꝓ-
priā erat nobiliter ↄplexiōatū. ergo molles
⁊ teneras carnes habebat. ſꝫ naturalr̄ molle
cedit duro. ergo p naturā corpꝰ ade ulnerari

poterat ⁊ ſecari. ergo per naturā adam non
erat imortalis. ¶ Item ignis naturaliter cō
ſumit corpus ex elementis quattuor ꝯſtitu-
tū. et corpus animale per naturam indiget
aſpiratione ⁊ reſpiratione. ergo ſi homo ca
deret in aquam uel in ignem ut non morie-
tur hoc non eſſ; pro v̓tute nature ſed potiꝰ
ꝯtra uel ſupra. non ergo eſſet a natura ſed
potius ex gr̄a. ¶ R̷. dicendū ꝙ ſicut dicit
magiſter in lit. circa hoc multiphariе ⁊ va-
ria fuit opinio. Quidam enim dicere uolue
runt ꝙ imortalitas primi hominis eſſ; a na
tura. quidam ꝙ eſſet a gr̄a. vtraq; autem
haꝝ opinionū habuit aliquā efficacem rōnes
mouentes. et vtraq; hab; aliquid ueritatis.
l; plus una habeat q̄; altera. Sicut enim cū
dicitur homo eſt beatificabilis duo tāgūtur.
⁊ aptitudo ⁊ diſpoſitio. ita etiam cum dici-
tur. homo eſt imortalis. vnde ſicut hō quo
dāmodo poteſt dici beatificabilis per natu-
ra;. quodāmodo per gr̄am. ſic ⁊ in ꝓpoſito
Prout enim hoc qd̓ eſt beatificabile impor-
tat aptitudinē. ſic ineſt homini per natura;.
homo enim a natura ſua habet aptitudine;
ad beatitudinē. Sm̄ autem ꝙ importat diſ-
poſitionē ſufficientē per quam quis perueīt
ad beatitudinē. ſiue ſufficiente; ordinem ad
actum. ſic ineſt homini non per naturam ſ;
per gratiam per quam ſufficienter diſponit̓
ad gloriam. nec ſine illa poteſt ſufficere na-
tura. Sic ⁊ in ꝓpoſito imortalis quantu; ad
ſtatū inocentie dici poterat homo p naturā
imortalis etiam per gr̄am. quia a natura ha
bebat aptitudinem. ſed a gr̄a habebat ꝯple
tiones. Et hoc patet ſic. tripliciter enim po
teſt mors homini ꝯtingere. aut p elemētoꝝ
pugnam ⁊ diſſolutionē. aut p humidi ꝯſum
ptionē. aut p extrinſecam leſionē. Immorta
litas ergo dicit priuationē huiꝰ triplicis mo
di moriendi. quantū ad actum ⁊ potentiā in
beatis qui dicunt̓ imortales quia nō poſſūt
mori. quantū ad actū non ſolum in homini-
bus ꝯſtitutis qui dicunt̓ imortales. quia po-
terant non mori hoc triplici genere morien
di. habebant enim aptitudinē euadendi hoc
triplex genus mortis p id quod habebant a
natura. Nam corpus ualde bene erat ꝯplexi
onatū. ⁊ anima de ſe incorruptibilis erat q̄
illud corpus regebat ⁊ ꝯſuabat. et ita idone

us erat primus homo ex his ꝯſtitutus ꝙ nū
q̄; deficeret p elementoꝝ pugnā. ſed tamen
illud ſufficiebat. hoc enim non poſſet anima
peccatrix facere ſi poneret̓ in ꝯſimili corp̓e.
et ideo datum fuit illi anime donum gratie
p quam poſſet corpori preſidere ⁊ illud re-
gere ⁊ elementa quaſi in quadam amicitia
cuſtodire. et hoc q̄;diu uellet ſuo actori ſub
iacere. hoc autē donum gratie uocat anſel.
iuſticiam originalē. Et ſic patet ꝙ quantu;
ad imortalitatē contra primum genus mori
endi aptitudinē habebat a natura ſed ꝯple-
mentū a gr̄a. Simil̄r quantū ad ſecundū ge
nus moriendi quod eſt per humidi ꝯſumpti
one;. vis enim nutritiua potens erat ad con
uertendū alimentū ſibi ſufficiens. et elemēta
efficacē habebant v̓tutē ad nutriendū. et ex
hoc homo idoneus erat ut conſuaret̓ in eo
ſine corruptione naturale humidū. ſed quia
humidū radicale paulatine ꝯſumitur nec po
teſt reparari p quodcūq; alimentū. ideo data ē
v̓tus ſpecialis cuidam ligno quod dictum ē
lignum uite p cuius ſumptionē repararetur hu
midū radicale. et hoc quidem non fuit ex cō
ditione nature ſed ex beneficio conditoris.
ſicut aug. dicit. Simil̄r ⁊ quantū ad tertium
genus quod quidem fit p extrinſecā leſionē
Adam enim fortis ⁊ potens erat ad repellē
dum nociua. ſapiens ⁊ diligens ad precauen
da. nec habebat nociua extrinſeca. et ideo
idoneitatē habebat ut per nullius leſionē in-
curreret mortem. verūtn̄ ꝙ beſtie ⁊ ſi qua
animalia ſunt que nocere poſſent ipſū oīo
non lederent nec in ſomno nec in vigilia.
hoc non erat a natura ſed a dei ſpeciali pro
uidentia que ita eum cuſtodiebat. ut ſub pe
dibus eius omnia ſubiacerent. ut nihil cupe
ret ip̄m offendere. et ſi cuperet non ualere;.
Et ſic patet ꝙ imortalitas que fuit in ſtatu
inocentie quantum ad aptitudine; fuit a na
tura. quantum ad ꝯplementu; fuit a gratia.
Et per hoc pro magna parte patet r̄nſio ad
obiecta. Rōnes eni; que probant ꝙ nō fuit
ſimpl̄r a natura ꝯcedende ſunt. quia uerum
concludunt. ¶ Ad illud uero quod obr̄ ꝙ
fuit a natura. quia fuit ei inata. vd̓ ꝙ nō oē
quod eſt homini a principio ſue natiuitatis
naturale ē niſi extendatur hoc nomē natu-
rale. multa enim bona gratis data ꝯcreātur

⁊ dantur cum natura ſicut planum eſt. ⁊ ideo illud nõ ualet ¶ Ad illud quod obr̃ ꝙ mors non poterat interuenire niſi preuia culpa. dicendũ ꝙ hoc non erat ſolũ ꝓpter naturam ſed ꝓpter beneficiũ gratie quod erat nature ſuperadditũ. quia enim originalis iuſticia faciebat naturã imortalẽ eſſe ⁊ hanc non poterat perdere niſi per culpam. ideo mors nõ poterat interuenire niſi per culpam. ¶ Ad illud quod obr̃ ꝙ inocentia erat a natura. ergo ſimiliter ⁊ imortalitas. dicendũ ꝙ inocẽtia dupliciter poteſt dici. Uno mõ priuatiue quia priuat culpam. Alio modo poſitiue. quia ponit iuſticiam ꝯtrariam. inocentia aũt non erat cauſa imortalitatis ſm ꝙ dicit purã priuationeꝫ ſed ſm ꝙ importat originalẽ iuſticiam merito cuius erat in anima uis totius corporis contentiua. ¶ Ad illud quod obr̃ ꝙ ꝯtinuatio uite eſt ꝯiunctio anime ⁊ corporis. dõ ꝙ ad ꝯtinuationẽ uite non ſufficit appetitus ſicut ad beatificationẽ nõ ſufficit appetere beatitudinẽ ſed ẽ neceſſaria ulterius uirtus ad ſatiſfaciendũ appetitui. omnis enĩ natura appetit eſſe ⁊ durare non ſolũ hoĩuꝫ ſed etiam brutoꝝ. non in omnibus eſt facta mortalitas. ⁊ ideo non ſequitur ꝙ a natura ſit ꝯtinuatio imortalitatis ¶ Et per hoc pꝫ rñſio ad illud quod obr̃ ꝙ eadem eſt datio eſſe ⁊ ꝯſeruatio. dõ eniꝫ ꝙ etſi illud ſit uerꝫ de ꝯſeruatione que eſt ad tempus. non tñ ẽ ueruꝫ de perpetuatione. multa. n. ſunt que poſſunt dare. ⁊ tamẽ non poſſunt ꝑpetuare ¶ Ad illud quod obr̃ ꝙ per eſuꝫ ligni uite ⁊ alioꝝ lignoꝝ poterat in eſſe ꝯſeruari. dõ ꝙ iſta non erat diuina uirtus protegens et prohibens nociua ⁊ interior uirtus ꝯſeruãs ⁊ ꝯcilians ꝯtraria. ꝑterea ꝙ lignũ uite talem effectũ haberet hoc ſpeciale donum erat dei ſicut ⁊ ꝙ tanto tempore ueſtimẽta ⁊ calciamenta populi iſrael potuerũt prebere obſequia. Et ſic patet illud.

SEcundo queritur utrũ eadem eſſꝫ imortalitas inocentie per eẽntiam cum imortalitate glorie ſi homo ſtetiſſet ¶ Et ꝙ ſit uidetur. Aug. de ṽa religione. Per xpm recuperamꝰ quod ꝑdidimꝰ in adam. ergo illam imortalitatẽ quã i adaꝫ perdidimus per xpm recuperamus. ſed illa imortalitas quam recuperamus per xpm ẽ imortalitas glorioſa. ergo ⁊c. ¶ Itẽ potentia materie diſpoſita eſt eadẽ ꝑ eẽntiã cũ ſe ipſa indiſpoſita. ſed imortalitas inocentie et imortalitas glorie ſic ſe habẽt ſicut potẽtia indifferens ⁊ potẽtia diſpoſita diſpoſitõe q̃ ẽ neceſſitas. cũ ergo in ſtatu inocentie poterat mori ⁊ non mori. in ſtatu glorie neceſſe habeat non mori. ergo ⁊c. ¶ Item liberꝫ arbitriũ ꝯfirmatũ ⁊ non ꝯfirmatũ eſt idem per eſſentiã. ſimilr̃ ⁊ charitas. ergo pari rõne et imortalitas. ſed ſic ſe habet hec mortalitas ⁊ illa. ergo ⁊c. ¶ Item maioritas in ſtatu inocentie nõ eſt alia a maioritate in ſtatu miſerie. quia nõ ẽ poſt peccatuꝫ data noua potentia nature nec ablata. ergo pari rõne in ſtatu inocentie ⁊ ſtatu glorie nõ ẽ alia ⁊ alia imortalitas ¶ Item ſi homo ſtetiſſet transferretur ad imortalitatẽ ita ꝙ nullius ꝓprietatis nobilis in eo fieret deperditio. ergo cũ imortalitas in homine diceret ꝯditionẽ nobilem ſi transformaretur illa imortalitas non amitteretur. ſed non ſunt in eodem homine due imortalitates ſimul ⁊ ſemel. ergo imortalitas inocentie ⁊ imortalitas glorie nõ differrent. ¶ Sed ꝯtra. Quod habet aliud et aliud principiũ proximũ differẽs per eẽntiã eſt. ſed imortalitas inocentie ⁊ in ſtatu glĩe habent aliud ⁊ aliud principiũ differens per eſſentiã. quia illa eſt a gloria iſta ẽ a gratia gratis data. ergo differũt per eẽntiã. ¶ Iteꝫ non eſt tranſitus ab eodẽ in idem. ſed tranſitus eſſet ab imortalitate innocentie ad imortalitatẽ glorie. ergo illa imortalitas et iſta non ſunt eadem. ¶ Iteꝫ quoꝝ oppoſita ſũt diuerſa. ⁊ ipa. ſed imortalitas ſtatus inocentie ñ opponitur mortalitati cũ ſimul ineẽnt eidem. Adam enim ⁊ mortalis ⁊ imortalis erat. ſed imortalitas glorie opponitur illi. ergo non eſt eadem cum illa. ¶ Iteꝫ lꝫ uita ade eſſet una ⁊ ꝯtinua ſi ſtetiſſet in uia ⁊ patria. ſtatus tamen uite ꝯditio eẽt alia ⁊ alia. quia ꝯditio animalitatis ⁊ ſpũalitatis nõ habent idẽtitatẽ ſed potiꝰ oppoſitionẽ ⁊ diuerſitatẽ. ergo cum imortalitas non dicat ſolũ uitã ſed potius ꝯditionẽ uite ſm ſtatum animalẽ ⁊ ſpũalem. uidetur ꝙ imortalitas ſit alia ⁊ alia. ¶ Item hoc ipm uidetur per illõ quod dicitur in lit. Alia eſt imortalitas quã amiſimus alia quã in refrectione ſperamus

Ex hac auctoritate exp̃sse colligitur q̄ alia
ſit imortalitas uie ⁊ ali a patrie. ¶ R̸. Ad p̃
dictoꝝ intelligentã notandũ eſt q̄ cum ideꝫ
ſit ſignatum in principali ⁊ ſupto. ſiue in ab
ſtracto ⁊ ꝯcreto ideꝫ eſt ſignatum huius qđ
eſt imortale ⁊ eius qđ eſt imortalitas. imor-
tale autẽ dicitur qđ eſt aptũ natũ ſiue potẽs
non mori. imortalitas ergo idem eſt qđ po-
tentia ſiue aptitudo ad non moriendũ. ⁊ hec
potentia ad nõ moriendũ nõ eſt aliud q̃ꝫ po
tentia anime in regendo ⁊ ꝯtinuando corpꝰ
ut nunq̃ꝫ deficiat. nec ab ea ſeparetur. hec
autem potẽtia ꝯſequitur ip̃m libeꝝ arbitriũ
⁊ ei ꝯformatur. vnde ſicut in ſtatu inocentie
homo poterat peccare ⁊ non peccare. ſic aĩa
poterat corpus ꝯtinuare ⁊ non ꝯtinuare. et
homo poterat mori ⁊ non mori. quia uero
in ſtatu glorie impoſſibile eſt libeꝝ arbitriũ
peccare. impoſſibile eſt etiam aĩam corpus
deſerere. et quia in ſtatu miſerie neceſſe hꝫ
peccare ⁊ aliquando in peccato eſſe ſaltem
in ſua origine. ideo impoſſibile eſt animam
corpori uitam ꝯtinuare. Queadmodũ ergo
ipſius liberi arbitrij potentia in ſtatu inocen
tie ⁊ glorie eſt eadẽ per eẽntiam differẽs ſo
lum ſm ſtatũ ⁊ diſpoſitionẽ ſuperadditã. ſic
illa potentia continuãdi ⁊ regẽdi corpus que
dicitur imortalitas per eẽntiam eſt eadẽ dif
ferens ſola ſuperaddita diſpoſitõe. Et ideo
cum queritur utrũ imortalitas inocentie et
glorie. ſiue uie ⁊ patrie eſſet eadem: r̃ndẽri
poteſt q̄ eadem eſt quantũ ad potentiã ſꝫ
alia quantũ ad diſpoſitionẽ ſuperadditã. uel
ut ꝓprius dicamus una ⁊ eadem eſt ſed al-
tera ſine altera ſicut coriſcus albus ⁊ niger
idem eſt ſed alteratus. Et ideo ꝯcedẽde ſũt
rõnes oſtẽdẽtes q̄ hec imortalitas ⁊ illa per
eẽntiam eſſet una. ¶ Ad rõnes ad oppoſi-
tũ facile eſt r̃ndere. Nam ad illud quod pri-
mo obijcit q̄ principiũ proximũ huius im-
mortalitatis et illius eſt aliud ⁊ aliud. plana
eſt r̃nſio. quia principiũ precipuũ. ſ. potẽtia
ꝯtentiua eſt una ⁊ eadem. ſꝫ principia aliter
⁊ aliter diſpoſita. hinc gratia inde vo gloria
¶ Ad illud quod obr̃ q̄ non eſt trãſitus ab
eodem in idem. dĩ q̄ tranſitus ab hac imoꝛ
talitate ad illã eſt per diuerſificatõeꝫ ſtatuũ.
quia eſt tranſitus a ſtatu in ſtatũ. et ideo ſi-
cut quod mouetur a ſtatu imperfectionis ad
ſtatum perfectionis nõ dicitur aliud ⁊ aliud
ſed ſtatus dicitur alius ⁊ alius. ſic in propoſi
to intelligendũ. ¶ Ad illud quod obr̃ q̄ ha
bent diuerſa oppoſita. dĩ q̄ illa diuerſitas
oppoſitionis uenit ex rõne ſuperaddite diſ-
poſitõis ſicut intelligitur i libertate arbitrij
que eſt libertas a coactione ⁊ a culpa ⁊ a mi-
ſeria. libertas. ut a culpa ſuperaddit aliquã
diſpoſitõeꝫ. ſ. gr̃am. libertas auteꝫ a miſia
ſuperaddit aliã diſpoſitionẽ. ſ. uel inocentiã
ue gloriã rõe quaꝝ diſpoſitionũ hꝫ opponi
diuerſis. ſic ⁊ imortalitas glorie ſuperaddit
iſtã imortalitatẽ inocentie ſicut diſpoſitio q̃
eſt neceſſitas ſupra diſpoſitionẽ que eſt con
gruitas. ¶ Ad illud qđ obr̃ imortalitas di-
cit ꝯditionẽ uite ſiue ſtatum. dĩ q̄ uerum ẽ
ſed non principaliter. imo principalius dicit
potentiã ꝯtentiuã ſicut predictum eſt. ⁊ idõ
rõ illa non cogit. ¶ Ad ultimũ. ſ. ad aucto
ritatem magiſtri iam patet reſponſio. q̄. n.
dicitur q̄ ſit alia ⁊ alia ut intelligitur hoc eẽ
dẽm quia eſt altera ⁊ altera. aut intelligitur
eẽ alia ⁊ alia non quantũ ad ip̃am potentiaꝫ
quam principaliter importat ipſa imortali-
tas. ſed quantum ad diſpoſitionẽ ſuperad-
ditam. Et ſic patet r̃nſio ad queſita.

In parte iſta ſunt dubitatõẽs circa
litteraꝫ. Et primo queritur đ hoc
quod dicit. In primo ſtatu fuit cor
pus hominis animale. Animale enim deno
minatur ab anima. ergo omne corpus hñs
animã poteſt et debet dici animale. ſꝫ corpꝰ
glorioſum eſt huiuſmodi. ergo animale dici
poteſt. qualiter ergo diuiditur animale ꝯtra
ſpũale. ¶ Si tu dicas q̄ anima nominat ibi ui-
tam carnalẽ ſicut Jo. xij. Qui amat animaꝫ
ſuaꝫ perdet eam. ſed tali modo uiuere ẽ re-
prehenſibile. ergo uidetur q̄ tale corpꝰ non
ꝯpeteret ſtatui inocentie. ¶ R̸. dĩ q̄ nom̃
generis aliquando appropriatur ei quod ſui
incõpletione uel imperfectione non addit no
men ſpeciale. vnde ſicut animal appropriat
beſtijs et dicuntur beſtie eſſe animalia. ſic
animale dictũ ab anima appropriatur quo-
dãmõ his que habent animã cibatiuã. ⁊ idõ
uoluit aug. appellare corpus animale. i. cor-
pus alimonijs egens. et iſte modus dicendi
attenditur ſm q̄ animale uenit ab anima. et
patet r̃nſio ad obiecta. ¶ Alio modo poſſet

dici minus ꝑprie ꝙ animale ueniret ad hoc
qꝺ eſt animal. ⁊ cū aīal approprietur beſtijs
diceretur corpꝰ eiꝰ aīale. i. beſtijs ſimile. erat
aūt adam in ſua ꝯditione quantū ad corpus
ꝯſimilis beſtijs in hoc ꝙ indigebat refici ci-
bis. quantū ad mentē uero erat in honore ⁊
beſtijs diſſimilis. ſed qꝛ cū in honore eēt nō
intellexit imo peccauit ⁊ ꝯparatus ē iumētis
inſipientibꝰ. ⁊. ſ. ſ. eſt aīal. ut ⁊ nō ſolū ipſe ⁊
eiꝰ poſteri beſtijs eēnt ſimiles īdigētia cibi.
ſed etiā in beſtialitate ⁊ appetitu mentis. et
ſic patet pro quanto dicitur adam habuiſſe
corpus aīale ⁊ quō diuiditur ꝯtra ſpūale.
¶ Itē queritur de hoc qꝺ dicit. ꝙ habebat
corpus mortale ⁊ ⁊ imortale. Cū enim mor
tale ⁊ imortale ſint oppoſita uiꝺtur ꝙ duo
oppoſita ſimul ⁊ ſemel ineſſent eidē. ¶ Itē
aīal eſſentiali diuiſione diuiditur per morta
le ⁊ imortale ſicut per rōale ⁊ irrōnale im-
poſſibile eſt eē mortale ⁊ imortale. ¶ R. di
cendū ꝙ imortale duplr̄ dicitur. vno modo
prout priuat actū ⁊ aptitudinē moriendi. et
ſic dicitur imortale quod non eſt potēs mori
et hoc modo directe opponitur ei quod eſt
mortale. ⁊ impoſſibile eſt eſſe circa idē. Alio
modo ꝑut priuat actū ſolū. ⁊ tunc dr̄ imorta
le. i. potens non mori. ⁊ hoc modo mortale
⁊ imortale nō hn̄t oppoſitionē. qm̄ potētie
rōales ⁊ ille que rōnalibus ſubijciūtur ſunt
ad oppoſita. ⁊ ideo lꝫ actus ſint oppoſiti. po
tentie tn̄ nō ſunt oppoſite. Et ſic patꝫ rn̄ſio
ad illa obiecta. procedunt enim ſm ꝙ imor
tale priuat potentiā. ¶ Et ſi tu obijcias ꝙ
potētie diſtinguuntur per actus. et ita ſi acꝰ
ſunt oppoſiti. ⁊ potētie ſimiliter. Dꝺ ꝙ illꝺ
habet locū in potentijs naturalibus puris. uł
ſi in alijs potentijs locū habet intelligitur ꝺ
actu qui circūplectitur totā potentiā. cū aūt
potentia eſt ad oppoſita unus illoꝝ actuuꝫ
potentiā totā non circūplectitur. ¶ Itē q̄rit
de hoc quod dicit. ꝙ poſt peccatum corpus
factū eſt mortuū. mortuū enim ⁊ uiuū oppo
nūtur priuatiue. ergo ſi corpus ade poſt pec
catū uiuebat falſū eſt dicere ꝙ mortuū erat
Si tu dicas hoc eē dictū neceſſitati moriēdi
erat aſtrictū. pari rōne cū haberet neceſſita-
tē ad putrefactionē deberet dici corpus ade
eē putrefactū. ¶ R. Dꝺ ꝙ ſicut dicit aug. in
xiij. li. de ci. dei. mortuū poteſt eē nomen et
participiū. ſm ꝙ eſt participiū ſic ſignificat
mortē infuiſſe qꝺ eſt participans partē tp̄is
et tunc dicitur eſſe aliquis mortuus in quo
mors prius fuit. ſm aūt ꝙ eſt nomen. ſic de
nominat aliquē non ſolū a morte que infuit
ſed etiam a morte que ineſt. ſicut dicitur ali
quis albus ab albedine que ineſt. ⁊ qm̄ mors
nihil aliud eſt q̄ꝫ tendētia ad non eſſe. et hō
ꝯtinue ad non eſſe tendit poſt lapſū. hinc eſt
ꝙ ꝯtinue eſt in morte. ⁊ ideo ꝯtinue poteſt
dici mortuus. et ideo dicit apo. ꝙ corpꝰ mor
tuū eſt propter pccm̄. ¶ Qꝺ ergo obr̄ ꝙ
mortuū ⁊ uiuuꝫ opponūtur. Dꝺ ꝙ uerum ē
ſm ꝙ mortuū ſimplr̄ priuat uiuū. hoc ē ſm
ꝙ dicit actualem ſeparationē ſiue terminuꝫ
corruptionis. quando aūt dicit ordinē ad illū
terminū nō opponitur de ſe ſed rōe eius ad
quod ordinat. quia ordinat ad oppoſitū uite
et ſic ſimul poſſunt ſtare. imo neceſſe eſt ſič
eſſe cū uita preſenti. et ideo ſignanter parti
cipiū huius uerbi morior eſt anomalum nec
tenet formationē alioꝝ participioꝝ preteriti
temporis ſicut dicit aug. ¶ Itē queritur de
hoc qꝺ dicit. Sumeret homo de ligno uite
quo perfcē imortalis factus cibi alimenta ul
terius non requireret. ¶ Contra hoc eſt. Qꝺ
eſt corruptibile nō poteſt dare īcorruptōēꝫ.
ſed fructus illius ligni uite erat corruptibilis
aliter nō poſſet manducari ⁊ digeri. ergo nō
poterat homini p̄bere perfectā imortalitatē
¶ Itē aut ille fructus ꝯuertebatur in corpus
humanū. aut nō. ſi non. ergo non reficiebat
nec ſuſtētabat. ſi ſic. ergo erat eiuſdē nature
cū carne reliqua. ergo uidetur ꝙ imortalita-
tē preſtare non poterat. ¶ R. Dꝺ ꝙ illud li
gnū uite dicitur ab aug. potuiſſe preſtare ꝑ
fectā imortalitateꝫ. non quia propria v̓tute
poſſet corpus hominis facere incorruptibile
cum hoc ſit ſolius potentie diuine. ſed quia
uirtute ſibi data habebat ad hoc diſponere
et diuina uirtus illi ligno tanq̄ꝫ ſacramento
aſſiſteret que imortalitatē perficeret. Et ꝙ
lignum uite hanc poſſet habere v̓tutē ut ad
imortalitatē diſponeret ſatis patet ī multis
ſimilibus. multa enim ſunt aromata ut myr
rha ⁊ balſamus que corpus hominis diu a
putrefactōe ꝯſeruāt. ꝙ v̓o rōe diuine v̓tutis
aſſiſtētis diceretur corporibus illis imortali
tatē prebere ſimile habetur in ſacramentis

que dicuntur ꝯferre gratiã quãuis non ipſã grãm creent ſed diuina uirtus ipĩs aſſiſtens ſicut melius in quarto li. explicari habet. ſic ⁊ in propoſito intelligendũ eſt cum lignum uite eẽt primis hominibus in ſacramentis. vt ſicut dicit Auguſtinus.

Diſtinctio. xx.

Poſt hoc uidendum eſt qualiter primi parentes ⁊c. Supra egit magiſter de duratione imortalitatis In hac parte agit de procreatione poſteritatis. vel aliter ⁊ in idem redit. Supra egit de ꝯſeruatione indiuidui. hic agit de ꝯſeruatione ſpẽi que quidem eſt per filioꝝ procreationẽ. Diuiditur pars iſta in partes tres. In prima determinat qualr̃ primi parentes filios procreaſſent. In ſcd̃a determinat quales filij naſcerẽtur ibi Si vo queritur quales ſi non peccaſſent ⁊c. In tẽtia breuiter epilogat que predeterminata ſunt ibi Talis erat hominis inſtitutio ante pccm̃. Prima pars habet duas. In prima determinat de modo gẽnerationis. In ſecũda de tp̃e tranſlatõis. ibi De termino tp̃is quo tranſfertur. Similiter ſecũda pars principalis hꝫ duas. In prima determinat quales naſcerentur filij quantũ ad corpus. In ſecũda quales naſcerẽtur quantũ ad animã. ibi Et cum de corpore humano non ſit abſurdũ ⁊c. Aliaꝝ partium ſubditiões ⁊ ꝯtinentia manifeſtata ſunt in littera.

AD intelligentiã huius partis que eſt de procreatiõe liberoꝝ in ſtatu innocẽtie quedã incidunt dubitabilia. ¶ Et primo queritur utrũ in ſtatu innocẽtie fuiſſet ſexuũ ꝯmixtio. ¶ Secũdo utrũ in illa ꝯmixtione erat ſeminum deciſio. ¶ Tertio utrũ in illa ſeminis deciſione eſſet delectatonis intentio. ¶ Quarto queritur utrũ in illa ꝯmixtione eẽt integritatis corruptio. ¶ Quinto queritur utrum in omni coitu eẽt plis gñatio. ¶ Sexto queritur utrũ equalis eẽt per generatões maſculoꝝ ⁊ feminarum multiplicatio.

CIrca primũ ſic pceditur ⁊ oſẽditur ꝙ ſi homo ſtetiſſꝫ facta eẽt ſexuũ ꝯmixtio. primo per textum gñ. ij. faciamus dicitur adiutoriũ ſimile ſibi. ſꝫ uir non indigebat adiutorio mulieris niſi q̃tum ad actum generatõis. nẽc poterant ſimul aliquẽ generare niſi ſimul ꝯmiſcerent. ergo ⁊c. ¶ Itẽ aug. xiiij. de ci. dei. Quiſquis dicit ñ coituros nõ generaturos hoies niſi peccaſſent. quid aliud dicit niſi ꝑpter numeroſitatẽ ſanctoꝝ neceſſariũ fuiſſe pccm̃. ergo ſi hoc eſt incõueniẽs ponere etiã ſi homo nõ peccaſſet uir ⁊ mulier p ꝯmixtionẽ ſexuũ generarent ¶ Itẽ diſtinctio ſexuũ nõ eſt niſi ꝓpt̃ generationẽ. ſed in primaria ſui ꝯditione diſtinctio fuit in humana ſpẽ ſicut i aliis. ergo ſi ſexus diſtincti ad unũ effectũ nõ ꝯcurrunt niſi ꝯmiſceantur. uidetur ꝙ ſi homo ſtetiſſꝫ uir ⁊ mulier cõmixti eẽnt. ¶ Itẽ uir habuit uim gñatiuã. ſꝫ planũ eſt ꝙ prolem intra ſe ꝯcipe ñ poterat cũ nec haberet locũ i quo ſetus uegetaretur nec uiã per quam egrederetur. ergo uidetur ꝙ ad hoc ꝙ generaret neceſſarium erat ſibi cum muliere ꝯmiſceri ⁊ ꝯuenire. ¶ Sed ꝯ. Aug. de bono ꝯiugali. Nuptie non niſi mortaliũ eſſe poterũt. ꝯſtat hoc dictũ eſſe quantũ ad ꝯmixtionẽ ſexuũ. ſi ergo manente ſtatu inocentie homo ñ poterat mori. ergo nec mulieri poterat ꝯmiſceri ¶ Itẽ Dam. poterat deus genus hoc abſq; generatõe multiplicare ſi homo mandatũ ſuũ ſeruaſſet uſq; in finẽ. ergo uidetur ꝙ ſi homo ſtetiſſet ꝙ uir mulieri ꝯmiſceri non haberet nec filiũ procreare. ¶ Itẽ ad hoc data eſt uis generatiua ut que non pñt ꝯtinuari in ſe ꝯſeruentur in ſuo ſimili. ſꝫ homine ſtante in perpetuum ꝯtinuari poſſet. ergo nõ uidetur ꝙ homo generaret. ¶ Itẽ ꝯmixtio ſexuũ eſt opus carnale. ſed primi parentes cum eẽnt ſp̃uales non erant dediti operibus carnis. nec impediebantur a q̃ete ꝯtemplatõis. ergo non uidetur ꝙ natura ſtãte haberent inſimul ꝯmiſceri. ¶ Ry. dõ ꝙ i ſtatu innocentie abſq; dubio homo haberet generari ex homine. ⁊ hoc atteſtatur auctoritati ſcripture ⁊ iudicio rõnis recte. dicitur enim hoibus in ſtatu inocentie ſicut ſcribit̃ Gen. i. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terram. Et alius textus dicit mulierẽ in adiutoriũ uiri eẽ factã. Rõni etiã recte hoc cõſonat que dicit potẽtiã generandi ſpectare ad ꝯpletionẽ nature. uſum vo gñationis ad ꝯplemẽtũ ⁊ pfectionẽ ſuperne ciuitatis. ⁊ q̃ in ſtatu ĩnocentie natura perfectior erat q̃